

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE LAREN
d.d. 6 mei 2020

1. Opening en vaststellen agenda

De voorzitter: Ik wilde graag openen met van mijnerzijds iets wat ik met u wilde delen. Dat het me veel goed doet u allemaal in levenden lijve weer te zien na een hele lange periode. U ziet er ook allemaal gezond en vitaal uit, doet mij ontzettend veel goed. Het zou uitzonderlijk zijn dat we fysiek elkaar treffen, want voorlopig moeten we toch zoveel mogelijk proberen elkaar langs de digitale weg te ontmoeten en tot gedachtewisselingen te komen, dus het is ook echt uitzonderlijk, maar wij vinden het toch wel belangrijk dat we als we besluitvorming hebben over majeure punten, dat we elkaar toch fysiek treffen en dat kan ook op deze hele verantwoorde manier. Vandaar ook dat we vanavond hier in Eemnes vergaderen, zodat we ook conform de richtlijnen van de GGD en van het RIVM met elkaar kunnen vergaderen. Voordat ik kom tot een aantal mededelingen en de vaststelling van de agenda wilde ik eigenlijk meteen al het woord geven aan iemand die ter linkerzijde van mij zit, dat is niet onze tijdelijke griffier, maar u herkent hem allemaal: dat is René Stumpel, de directeur van onze eigen GGD. Onze regio is net zoals de rest van het land de afgelopen weken in de ban geweest van de beheersing van het corona-virus. U heeft natuurlijk elke dag allerlei informatiebrieven en artikelen via de mail ontvangen, we hebben u zo goed mogelijk geprobeerd op de hoogte te houden, maar we vonden het toch wel fijn om ook even u in de gelegenheid te stellen live kennis te nemen van de laatste bevindingen van de directeur van de GGD, ook na de mededelingen van het kabinet van hedenavond. Dus ik wilde eigenlijk meteen hem het woord geven. Mocht u nog vragen hebben na afloop dan is daar ook alle gelegenheid toe. René, mag ik jou het woord geven?

De heer Stumpel: Dank u wel. In de eerste plaats heel fijn dat ik hier mag zijn, ik vind het altijd een bijzonder genoeg om in gemeenteraden te verschijnen. Meestal gaat het dan wel om iets serieus, dat is dan weer de andere kant van de medaille. Dat is ook nu het geval, maar ik vind het erg plezierig om u even persoonlijk te woord te staan. Ik wil u iets vertellen over de situatie in Gooi en Vechtstreek en dan zal ik u iets vertellen over de rol van de GGD als infectiebestrijder en de rol van de GGD in het kader van de geneeskundige hulpverlening. Als het gaat om de situatie in Gooi en Vechtstreek, dan is die eigenlijk in de afgelopen jaren we zeggen twee maanden altijd behoorlijk onder controle geweest. Het ziekenhuis heeft al heel snel eigenlijk alle voorspelbare zorg hebben ze naar achteren geschoven en hebben zich helemaal ingericht als ziekenhuis voor corona, daar zijn ze heel goed in geslaagd. Ze hebben op het hoogtepunt van de piek, waar we nu dus overheen zijn, het hoogtepunt van de golf, hebben zij een twintig, dertigtal patiënten gehad, ze hebben de intensive care vol gelegd, die hebben ze ook uitgebreid tot op enig moment maximaal vijftien bedden. Eén enkel moment is het voorgekomen dat het echt vol was, de intensive care, maar de normale plekken zijn nooit vol geweest. Toen het vol was is er uitgeweken naar andere regio's, waar gelukkig ook nog plek was. U heeft daar van dag tot dag het nodige over in de kranten kunnen lezen. Daarnaast is het zo dat er een heel bijzonder beroep is gedaan op de verpleeghuizen in de regio. Zij hebben niet alleen zelf heel veel patiënten gehad, op het maximum van de golf ging het om bijna honderd patiënten, maar zij hebben zich ook ik kan wel zeggen voorbeeldig ingericht op het opvangen van patiënten die te goed waren voor het ziekenhuis, maar te slecht eigenlijk om thuis te verblijven. Het was maximaal mogelijk om daar een honderdtal patiënten op te nemen bij de verschillende koepels, maar dat is eigenlijk uiteindelijk allemaal niet nodig geweest. Ook daarvoor geldt weer: op het hoogtepunt van de golf waren daar enkele tientallen bedden bezet. Over de piek zijn we dus duidelijk heen en als we dan – dat is de trieste balans, zou je dat kunnen noemen – als we die opmaken dan zijn er op dit moment 46 overledenen die echt positief getest zijn. De werkelijkheid ligt beduidend hoger, omdat lang niet alle overledenen zijn getest op corona. Wij krijgen die meldingen wel binnen, maar dat is maar gedeeltelijk. In Laren hebben wij 1 geteste persoon die is overleden. De gemiddelde leeftijd van deze 46 personen is 81

jaar, met een spreiding van 64 en diep in de 90. Dus het treft inderdaad de oudere populatie. De uitzondering van jonge mensen die getroffen zijn hebben wij in Gooi en Vechtstreek gelukkig niet meegemaakt. Dat is het globale beeld. De huisartsen, kan ik daar nog aan toevoegen, hebben een centraal corona-centrum ingericht en ervoor gezorgd dat alle corona-zorg voor de huisarts, dat die werd afgeleid, omgeleid naar dat corona-centrum bij de huisartsenpost. Dat heeft heel erg goed gewerkt. Ambulance heeft zich natuurlijk schrap gezet en heeft vele ritten gemaakt met verdachte, zoals we dat dan noemen, patiënten. Ambulances zijn daarna weer ontsmet, et cetera. Die hebben ook hun stinkende best eigenlijk gedaan. Dus dan heb ik het over de zorginstellingen en natuurlijk de GGZ, de gehandicaptenzorg, ook die hebben hun patiënten gehad, begeleid wonen heeft de patiënten gehad. Kortom, wie is ook eigenlijk niet geconfronteerd in de zorg met dit virus? Als ik dan even inzoom op het werk van de GGD: dit is natuurlijk de klassieke infectieziektebestrijding die wij je kunt bijna zeggen eeuwenlang al bedrijven. Bij elke fase van een epidemie wordt een apart type onderzoek weer, ofschoon de basis, bron- en contactonderzoek is altijd hetzelfde. Je probeert te achterhalen: waar komt het vandaan? En je probeert te achterhalen: waar is het mogelijk allemaal naartoe gegaan? Toen er dreiging was, corona, toen stortten wij, met dubbel T, ons nog op de eerste patiënt, legden de hele familie ongeveer in quarantaine, lieten ze dagelijks bellen of ze koorts hadden. Die werkwijze – waarbij ook, bij de eerste patiënt werd ook de burgemeester officieel ingelicht – die hebben we eigenlijk al heel snel moet verlaten, vanwege de grote aantallen. Dat had toen allemaal eigenlijk geen zin meer en we hebben het contactonderzoek – brononderzoek had al helemaal geen zin meer – het contactonderzoek hebben wij toen beperkt. We zijn er nooit helemaal mee gestopt natuurlijk, maar we hebben dat wel beperkt tot globale instructies. Nu zijn we weer in een volgend stadium van de epidemie, waarin we het contactonderzoek behoorlijk gaan opvoeren en dat komt omdat we ook het testen behoorlijk gaan opvoeren. U heeft net in de persconferentie misschien kunnen zien dat vanaf 1 juni kan elke Nederlander met klachten zich laten testen in principe bij de GGD, ofschoon er ook her en der al dan niet commerciële alternatieven voor zijn. Dat gaat een mogelijk enorme oploep bij ons geven aan mensen die getest willen worden. In globale landelijke berekeningen komen we dan uit op tientallen testen per dag en ik weet sinds jaar en dag dat je alles van Gooi en Vechtstreek door zestig kunt delen, dus dat zou kunnen betekenen dat wij tenminste enkele honderden mensen moeten testen per dag. Daar zit nog een heel proces aan vast en komt er ook achter weg, want wij nemen alleen het materiaal af, daarna gaat het naar het laboratorium in het ziekenhuis in Hilversum. Dat kan allemaal opgeschaald worden, wij kunnen opschalen. Wij zullen ook geleiden van de stroom eigenlijk, op dit moment komen er nog niet zo veel mensen, want we zijn nu in het stadium dat de zorgmedewerkers met klachten na 24 uur getest worden. Dat loopt op dit moment niet zo erg storm. We gaan zien wat de toekomst wat dat aangaat brengt en wij zullen ons instellen op het kunnen afnemen van de testen zoals die zich bij ons zullen aandienen. Wij hebben globale draaiboeken klaarliggen met welke medewerkers wij dat allemaal zullen kunnen doen. Er zal altijd nog wel weer personeel beschikbaar zijn. Dat brengt mij op het punt waar het gaat om de bijdrage van de GGD in het kader van de regio. Wij zijn zoals u weet ingebed in de regio, wij zijn niet zoals in veel andere regio's een aparte, zelfstandige GGD. Ik kan u zeggen dat wij veel profijt hebben gehad van die inbedding in de regio. We hebben heel veel bijstand gekregen eigenlijk uit alle resultaatverantwoordelijke eenheden, zoals we dat noemen binnen de regio, jeugd en gezin, veilig thuis. We hebben al nu twee maanden een callcenter in de lucht waar inmiddels zo ongeveer 3500 mensen naartoe gebeld hebben, we houden dat allemaal keurig bij en de bezetting van het callcenter is uit alle hoeken en gaten van de regio gekomen. Dus het is niet een prestatie van de GGD alleen maar, het is een prestatie denk ik van de regio en dat heeft heel erg goed uitgepakt. Dit wat betreft de taak van de GGD. In de marge daarvan kan ik nog noemen dat wij ons ook bekommeren over psychosociale hulpverlening. Dat zijn wij normaal gewend te doen te organiseren na rampen, na crises, meestal kleinere crises natuurlijk, bijvoorbeeld zedenzaken hebben we de afgelopen jaren veel mee te maken gehad op het gebied van psychosociale hulpverlening. Ook daar denken wij over na, wat wij voor de verschillende doelgroepen zouden kunnen, moeten, willen organiseren. Op dit moment gaat eigenlijk de meeste zorg uit naar de medewerkers in de zorg, omdat die toch wel heel erg veel hebben meegemaakt, hebben doorstaan en ook dat leest u in de kranten, er zijn toch verschillende signalen dat dat gewoon een hele harde dobber is. De

verantwoordelijkheid voor die dobber ligt in de eerste plaats bij de werkgevers, maar wij vanuit de GGD bekommeren ons daar ook om en wij denken na over op welke manier wij psychosociale hulpverlening wanneer, waar het meest effectief kunnen inzetten. Dus dat wat betreft nog een andere taak van de GGD, infectiebestrijding en psychosociale hulpverlening, dat zijn de hoofdmoten op dit moment. De dienstverlening voor zover die nodig is gaat natuurlijk allemaal door, het tuberculosebureau is natuurlijk niet gesloten, want dat gaat ook gewoon door. Maar u kunt zich voorstellen dat onze reizigersbureaus, waar wij een normaal zo'n 9000 mensen per jaar zien, dat dat op dit moment een enkele klant trekt die nog een herhaalvaccinatie of wat dan ook moet komen halen bij ons. Het gunstige daarvan is dat het personeel dat we normaal inzetten op het reizigersspreekuur kunnen we nu inzetten voor de corona-crisis, maar dat is natuurlijk wel een aspect wat op enig moment ook wel aan de orde komt en gaandeweg ook altijd wel weer een keer wordt aangestipt. We missen daar natuurlijk wel inkomsten en weten niet of we door het Rijk nog gecompenseerd zullen worden, maar dat is nu even niet de grootste zorg. Dan kom ik op het derde onderdeel van mijn verhaal, dat is de taak die ik als directeur Publieke Gezondheid heb, in het kader van de veiligheidsregio en de geneeskundige hulpverlenersorganisatie in de regio: de GHOR. Dat is dus een taak van de veiligheidsregio, een taak die wij uitvoeren op verzoek van de burgemeesters, het veiligheidsbestuur en zoals in de meeste regio's in Nederland is die GHOR-taak uitbesteed aan de GGD en dat is heel plezierig, want dat is allebei verantwoordelijkheid die ik als DPG – dat is mijn afkorting – heb en dan is het wel heel fijn om dat allemaal in één hand en in een huis te hebben. In dat kader zijn wij verantwoordelijk voor coördinatie, regie en zo nodig aansturing van de geneeskundige hulpverlening. Dat aansturen is van geen kant benodigd geweest, omdat de zorginstellingen – ik zei het net ook al – heel erg hun eigen verantwoordelijkheid hebben genomen. Ik heb dat met veel applaus zal ik maar zeggen bejegend. Mijn rol heeft erin bestaan dat ik een lijn heb gelegd, voor zover ik die natuurlijk niet al had, met alle zorginstellingen in de regio. Je kunt het zo gek niet bedenken of we hebben daar een lijn mee. Ik ontmoet die mensen, de raden van bestuur, directies, hoe ze ook genoemd willen worden, ontmoet ik wekelijks in het regionaal crisisteam Zorg. Dat doen we op een heel groot scherm bij de regio en dan stemmen we af wat er af te stemmen is voor zover ze dat niet met elkaar afstemmen, wisselen we informatie uit, delen we het beeld en ik vertaal dat naar het openbaar bestuur. Ik vertaal dat nu naar u als gemeenteraad van Laren en zorg er dus op die manier voor dat ik voor u en voor alle andere partijen, ook landelijke partijen, in de juiste informatiepositie bent om het overzicht te kunnen bieden wat nodig is. We hebben even een moeilijke discussie gehad waar het ging om de inbreng van de verschillende organisaties, toen u ook in de krant las dat we plotseling zorghotel hadden in de Witte Bergen bij u vlak in de buurt, dat was een heel bijzonder initiatief van een aantal voortvarende klein-aanbieders van wijkverpleging. Die liepen wat voor de muziek uit, dat is maar een voorbeeld van dingen waar je toch mee van doen hebt, maar inmiddels hebben we ze weer in onze regionale muziekkorpsen opgenomen. Dat zorghotel is er gelukkig niet gekomen, want wij konden het doen met de capaciteit die binnen de VVT, de verpleeghuissector, was gecreëerd. In andere regio's zijn er nog wel hotels geweest, maar in Breukelen hier vlakbij zijn nooit meer dan zeven mensen opgenomen geweest en Ahoy is helemaal klaargemaakt voor de opvang en dat is helemaal niet nodig geweest, dus het was ook nog wel weer moeilijk om de juiste maatvoering waar het ging om die zorghotels en allerlei andere opvangmodaliteiten te voeren. Maar we zijn er met elkaar dan op die manier in geslaagd. De uitdaging gaat nu zijn om weer heel veel testen te gaan doen in de komende periode, dat contactonderzoek dan ook te intensiveren. Dat zullen we op een slimme manier zullen we dat doen. Of we daar wel of niet bij gebruik zullen gaan maken van een app of iets dat op een app lijkt staat een beetje in de sterren geschreven, maar de ideaaltypische app zoals die in de Appathon even naar voren leek te gaan komen, dat gaat hem niet worden, want er zitten toch erg veel haken en ogen aan, maar dat we ons zullen laten ondersteunen door technologie dat zal op één of andere manier denk ik wel het geval zijn. Wij zijn – en dan kom ik tot een afronding – wij zijn met die GHOR ook aangesloten op de crisis-en rampenbestrijdingsstructuur van de regio. Die houdt in dat, we hebben nu grip vier, dat is de hoogste staat van paraatheid, dan hebben we een regionaal beleidsteam waar alle burgemeesters in zitten, we hebben een regionaal operationeel team, dat doen we samen met Flevoland en onder dat regionaal operationele team daar hangt het actiecentrum GHOR en daar zitten mijn mensen

in om laat ik zeggen de veiligheidsregio en de burgemeesters ook te bedienen waar het gaat om het bestrijden van deze crisis eigenlijk, die vooral een witte crisis natuurlijk tot op heden is geweest, waar het ging om de zorg, maar die in toenemende mate natuurlijk ook allerlei aspecten krijgt van openbare orde en veiligheid. Dan zijn we eigenlijk bij vandaag, dat heel veel is verruimd, maar daar zitten denk ik voor burgemeesters heel veel zorgpunten in. Burgemeester, dit was wat mij betreft het verhaal en misschien zijn er vragen.

De voorzitter: Er is alle gelegenheid tot het stellen van vragen. Mevrouw Niekus als eerste.

Mevrouw Niekus: Dank u, voorzitter. De heer Rutte heeft vanavond inderdaad aangekondigd dat het openbaar vervoer, de mensen die meegaan met het openbaar vervoer, dat ze een mondkapje moeten dragen. '...' mondkapjes natuurlijk. Moeten mensen die dan zelf maken of kunnen ze dan bij u terecht?

De heer Stumpel: Daar is bij mijn weten nog geen besluit over genomen. Ik zie dat natuurlijk met enige zorg aan, want ik zit nog in de modus dat mondkapjes heel zeldzaam zijn en dat we daar dus spaarzaam mee om moeten gaan. Maar waar ze allemaal vandaan komen, daar heb ik op dit moment geen nadere informatie over. Wat ik wel hoor is dat hele basale mondkapjes bij de Praxis en weet ik wat allemaal niet ruim verkrijgbaar zijn en of we dat dan met elkaar voldoende vinden, daarin volgen we – en dat is eigenlijk op heel veel vragen mijn antwoord geweest – daarin volgen we gewoon de richtlijnen van het RIVM. Soms hebben we daar wel eens opvattingen over, ik heb ze zelf ook wel eens, die opvattingen, maar dat is gewoon niet zo erg dienstig aan de crisis, dus mijn mantra is: wij volgen de richtlijnen van het RIVM. Over mondkapjes is natuurlijk heel veel te doen en discussie over 'is een zelfgemaakt lapje, is dat nu wel of niet goed?' en allerlei aspecten zitten eraan vast. Maar dat zal ons wel geworden, denk ik.

De voorzitter: De heer De Jong.

De heer De Jong: Ik zag in een overzichtje dat Laren als enige in deze regiorood opkleurde, dus kennelijk meer corona-ellende gehad heeft dan de andere plaatsen om ons heen. Klopt dat en hoe komt dat?

De heer Stumpel: Daar hebben uw burgemeester en ik vele discussies over gehad. Dat gaat altijd over het aantal besmettingen per 100.000 inwoners. Jij hebt er ook nog een studie naar gedaan en bij deze kleine aantallen kan het heel gemakkelijk zijn dat je er gemakkelijk uitspringt, maar er is niet in Laren een situatie geweest die mij als directeur Publieke Gezondheid zorgen heeft gebaard. Ik heb het meer als een biostatistisch gegeven gekoppeld aan de kleine, intieme schaal van Laren gezien.

De voorzitter: De heer Wegter. Even indrukken, die knop.

De heer Wegter: Dank u. Ik lees in de kranten dat hoe meer de samenleving geurbaniseerd is – kortom, met een dichte bevolking – dat daar inderdaad de besmettingsgraad hoger is. Kunt u dat in deze regio vaststellen? Dat Hilversum bijvoorbeeld nadrukkelijk relatief ook veel slechter uitschiet dan bijvoorbeeld Laren?

De heer Stumpel: Wat mij wel opvalt is dat er in Hilversum meer sterfgevallen zijn van positief-geteste mensen. Voor het overige hebben we eigenlijk een regionaal beeld en lijkt het hele Gooi en Vechtstreek dan toch wel weer zoveel op elkaar dat je die verschillen niet op die schaal ziet. Er zitten natuurlijk nog wel allerlei raadsels aan het corona-verhaal, waarom het in India niet veel meer om zich heen grijpt, om maar iets te noemen. Maar in Gooi en Vechtstreek is dat toch gewoon min of meer het landelijke beeld.

De voorzitter: Ik kijk nog even rond. Mijnheer Bogers. U heeft in ieder geval wel een heel hip mondkapje, zie ik. Daar zijn wij dan ook weer als eerste mee, met het tijgerprintje. Fantastisch.

De heer Bogers: Ja, ik wou alleen even zeggen dat de premier inderdaad heeft gezegd dat je je eigen mondkapjes kan maken, vanaf 1 juni, voor het OV. Deze is gemaakt door mijn moeder, ze kan het heel goed, dus als je wilt dan kan je bellen.

De voorzitter: Helder. Zijn er nog andere vragen aan de heer Stumpel? Mag ik dan afsluiten? Oh, Jacqueline, excuus. Mevrouw Timmerman zit boven.

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, ik zit hier hoog en droog, dus ik ben niet echt zo zichtbaar. Maar ik zou nog even willen vragen: er wordt steeds meer gesproken, er is ook steeds meer onderzoek naar gedaan, dat het virus ook via de lucht overdraagbaar is, dus dat die anderhalve meter niet zo heel erg veel uitmaakt, zeker niet in gebouwen zoals dit, in vergaderzalen, maar dat je inderdaad veel beter mondkapjes kunt dragen. Hoe denkt u daarover?

De heer Stumpel: Het is misschien een beetje flauw om het te zeggen, maar zolang het RIVM uitgaat van dit advies hou ik me daar ook bij. Ik heb mij niet, moet ik ook bekennen, verdiept in internationaal onderzoek daarnaar, dus ik kan daar zelf eigenlijk niet echt een verstandig woord over zeggen. Maar het zijn natuurlijk wel allemaal dingen die zorgen baren. Wat ook zorgen baart is natuurlijk de kwestie: wanneer word je besmettelijk? Word je dat al voordat je klachten krijgt of niet? Dat is ook zo'n punt waar internationaal ook heel veel discussie over is, maar wij houden ons nogmaals – niet om flauw te zijn – maar we houden ons maar aan de afkappunten van het RIVM. Je kunt je alles voorstellen natuurlijk bij overwegingen zoals u die heeft, maar zolang het RIVM niet kikt hou ik me ook maar stil.

De voorzitter: Heel goed. Zijn nog vragen? Nee. Mag ik dan namens jullie allemaal de heer Stumpel ontzettend bedanken? Want René, jij staat al 2 maanden 24 uur per dag 7 dagen in de week aan. De belasting van de GGD is heel erg hoog en jullie nemen altijd op als we bellen, als er nog vragen zijn en het is een soepele samenwerking waarin jij buitengewoon strak de lead hebt, dus ontzettend blij dat je in je drukke agenda de tijd hebt genomen om ons voor te lichten, dat stellen we zeer op prijs en wensen via jou alle medewerkers ook de komende tijd weer sterkte en succes.

De heer Stumpel: Heel hartelijk dank en het genoeg was ook aan mijn kant, dank u wel.

De voorzitter: Dan met gezwinde spoed keert onze griffier terug naar haar plaats zodat wij verder kunnen met de agenda. Ik heb een aantal punten voor de vaststelling van de agenda en ik geef aan het slot van de vaststelling van de agenda nog even het woord aan de heer Vos, dus u komt zo meteen aanbod. Ik wil in ieder geval mededelen dat wij vragen van de fractie van D66 hebben ontvangen voor agendapunt drie inzake de vermogens- en schuldenpositie van Laren, daar komen we bij het agendapunt nog op terug. Wij hebben een amendement ontvangen van de fracties van Laren Behoud, VVD en CDA over agendapunt 7.8 en dat betreft de herontwikkeling van de Stationsweg. Wij hebben er twee moties vreemd aan de orde ontvangen van de fractie van de VVD die aan het slot van de agenda behandeld gaan worden. Dan kom ik nog met een verzoek of er nog ordevoorstellen voor de agenda zijn. Ik zie al dat ik eerst het woord daarover mag geven aan de heer De Bondt van de VVD-fractie.

De heer De Bondt: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Overigens heel plezierig dat we hier vanavond kunnen vergaderen, heel blij daarmee. Wat betreft agendapunt 7.9, het doelgroepenvervoer. Laat ik beginnen met te constateren dat het rapport van Trafficon ongeveer 2 dagen in ons bezit is en dat we weinig gelegenheid hebben gehad, sommigen zelfs helemaal niet, om dat rapport te bestuderen. Er zit ook een reactie bij van de wethouders die zich bezighouden met de Wmo, ook die vraagt enige bestudering, maar ook enig overleg. Daarvoor is de tijd heel kort. Maar misschien nog belangrijker dan dat punt is wel dat Laren als kleine gemeente heel sterk afhankelijk is van wat andere gemeenten op dit terrein besluiten. Voor de meeste gemeenten is de besluitvorming uitgesteld tot volgende week dinsdag, heb ik begrepen. Dat geldt in ieder geval voor Huizen en voor Gooise Meren en volgens mij ook voor Blaricum. Daarom zou

ik willen voorstellen om het agendapunt 7.9 een week uitstellen en dat wij dan als raad op 13 mei een besluit hierover gaan nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Een duidelijk ordevoorstel, mijnheer De Bondt. Wordt dit ordevoorstel gesteund door andere fracties? Ik kijk even rond. Ik zie de heer Karel Loeff namens de voltallige fractie van Larens Behoud.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Wij steunen dit voorstel van harte en we zijn daar geheel mee eens.

De voorzitter: Ik kijk nog rond. De fractie van het CDA?

De heer Van den Berg: We sluiten ons daarbij aan, waarbij ik wel de kanttekening maak dat het allemaal wel op het laatst is. Toen wij enkele weken geleden met elkaar zeiden dat het eigenlijk allemaal veel te snel was werden we toch wel een beetje gedwongen om het nu op de agenda te zetten. Dus in die zin wil ik dat er nog wel bij aantekenen, dat we in het vervolg toch nog eens een keer wat scherper ook bij de regio daarop aandringen, dat wij in de lead zijn en niet de regio.

De voorzitter: Helder. Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg: Wij sluiten ons daar ook bij aan, Liberaal Laren.

De voorzitter: Volgens mij ook de heer Wegter.

De heer Wegter: Voortreffelijk initiatief van de zijde van de VVD, dank u wel.

De voorzitter: De heer Vos.

De heer Vos: Akkoord.

De voorzitter: Dat lijkt me duidelijk. Dan gaan wij voor dit agendapunt een ander moment zoeken. Dan hebben wij nog wel het dilemma, want wij vergaderen gebruikelijk op de woensdagavond, alleen de deadline voor de besluitvorming in verband met de aanbestedingsregels is aanstaande dinsdag en ook alle gemeenten besluiten hier volgens mij ook uiterlijk dinsdagavond, dus het kan zo zijn dat wij een aparte gemeenteraadsvergadering hiervoor dus moeten organiseren volgende week dinsdagavond, de twaalfde.

De heer De Bondt: Voorzitter?

De voorzitter: De heer De Bondt.

De heer De Bondt: We hebben meerdere deadlines gekregen van de regio en ik moet u eerlijk zeggen dat ik daar niet van onder de indruk ben, ook niet van deze aanmaning om het een dag eerder te doen. Bovendien vervalt dan het argument dat wij als kleinere gemeente ook willen weten wat de omringende gemeenten doen. Een deadline, zoals de regio aangaf, is gesteld omdat men voldoende voorbereidingstijd wil hebben om een aanbesteding te organiseren als het inbesteden niet doorgaat. Voorzitter, volgens mij komt dat echt niet op een dag aan en ik zou dus die deadline wat ons betreft gewoon op 13 mei willen houden.

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Twee zaken. De woorden van de heer De Bondt van de VVD spreken mij zeer aan gelet op mijn reactie van zojuist. Een ander punt is dat in mijn agenda in ieder geval ook nog op dat moment een extra buitengewone raadsvergadering staat volgens mij in verband met Crailo en ik weet niet

of die ook doorgaat, maar laten we ook even goed überhaupt in de agenda kijken voor 12 mei, maar eigenlijk sluit ik me aan bij de heer De Bondt: 13 mei is vroeg genoeg om onze vergadering. Anders zouden we namelijk onze eigen vergadercyclus tekortdoen, want wij kunnen anders niet een week van tevoren de gemeenteraadsvergadering aankondigen.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Wij sluiten ons hier volledig bij aan, gewoon op woensdag volgende week.

De voorzitter: Helder, dat is in lijn met ook wat ik als burgemeester zou willen uitstralen: wij hebben gewoon een vaste vergaderavond en we doen al genoeg ons best om ons te plooiën naar eenieder. Dat zal dan ook onze mededeling zijn aan de regio. Dan ...

De heer De Bondt: Voorzitter, voor u dit agendapunt verlaat wilde ik graag nog een opmerking maken, omdat bij de hamerstukken ook het punt zit van de geluidsinstallatie. Agendapunt 7.7. Op zich heb ik daar geen moeite mee, maar ik zou toch het vergaderen als zodanig en daarmee dus ook de geluidsinstallatie nog een keer aan de orde willen stellen in het presidium. Ik zou willen voorkomen eigenlijk dat het besluit van vanavond er al toe leidt dat bijvoorbeeld bestellingen worden geplaatst. Wij zullen de komende tijd toch vaker hier vergaderen, dus volgens mij is er niet zo vreselijk veel haast bij.

De voorzitter: Mijnheer De Bondt, wat is concreet uw ordevoorstel over het agendapunt van aan te houden en op een ander moment te agenderen?

De heer De Bondt: Ik wil graag een reactie van de wethouder op het punt van: we kunnen wel besluiten, maar nog niet bestellen, om het heel simpel te zeggen.

De voorzitter: Volgens mij wil de heer Wegter hier nog een vraag over stellen, maar is het handiger als eerst de heer Calis aan het woord komt. Heeft u daar bezwaar tegen, mijnheer Wegter? Mijnheer Calis, gaat uw gang.

De heer Calis: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: U heeft een geweldige eigen loge vanavond, trouwens.

De heer Calis: En vooral veel ruimte. Hebben we nodig. Ik vind het voorstel uitermate zinnig en ik zeg ook vaak bij begrotingen als die aangenomen worden: als de begroting aangenomen wordt betekent dat niet dat het geld uitgegeven wordt. Dus ik zou graag het hamerstuk zien passeren vanavond en doe daarbij de toezegging dat er geen bestelling zal worden geplaatst voordat er besluitvorming is over de locatie van de volgende raadsvergaderingen voor de komende tijd.

De voorzitter: De heer Wegter.

De heer Wegter: Ik dank de wethouder voor zijn uitermate ingenieuze antwoord. Dat betekent dat wij toch vanavond besluiten, maar dat de uitvoering van de besluiten alsnog wordt opgeschort. Ik denk, gegeven de huidige situatie, dat het misschien verstandig is om zelfs het besluit als zodanig nog op te schorten. Dus mijn voorstel zou zijn om inderdaad dit punt van de agenda te halen.

De voorzitter: Ik kijk nog even rond waar de meeste steun voor is. Of we besluiten vanavond en we schorten de uitvoering op of we halen hem van de agenda af en voeren hem op een ander moment op. Dat is even de heldere keuze. Mijnheer Vos.

De heer Vos: Mag ik dan een vraag stellen aan de heer Wegter? Om welke reden zou u dat willen? Want ik begrijp het motief van mijnheer De Bondt, maar hem helemaal van de agenda voeren en het besluit dan opschorten, wat is daar uw motivatie voor?

De heer Wegter: Mijn motivatie – probeerde ik net al aan te geven – is dat er op dit ogenblik zoveel onzekerheden zijn op alle mogelijke terreinen inclusief de financiën dat we misschien maar eens een grondige discussie moeten voeren, eerst in het presidium en misschien dan nog in andere gremia over de toekomstige lokaliteit van de raadsvergaderingen. Ik zou alles open willen houden en ik wil vanavond niet anticiperen op de situatie dat we zeggen: over drie maanden weer terug zitten in Laren. Ik zou dat allemaal open willen houden en ik herinner aan een motie die ooit door de VVD is ingediend, waarin gevraagd werd om te onderzoeken of er geen mogelijkheid is om definitief naar Eemnes te verhuizen. Dat was een voorstel van de VVD-fractie in de vorige termijn. Maar ik hou alle opties open wat mij betreft, en dus vind ik het prudent om te zeggen dat we vanavond geen besluit nemen, maar eerst in het presidium gaan overleggen hoe we dit varkentje kunnen wassen en welke verdere procedures daarvoor nodig zijn. Dus uit pure prudentiële overwegingen stel ik voor om het vanavond niet te besluiten.

De voorzitter: Helder, maar dan ... Mijnheer Calis, wilt u nog wat zeggen?

De heer Calis: Ik begrijp de motivering en de argumenten van de heer Wegter, maar ik wil er toch op wijzen dat we in de gemeente vele zaken hebben waar we een besluit over nemen en dan pas laat op terugkomen om dat eventueel uit te voeren, dus puur vanuit logistieke overwegingen zou ik zeggen: neem vanavond het besluit, hou de uitvoering aan totdat er duidelijk is hoe we met vergaderen verder gaan en dan hoeven dat niet weer te agenderen.

De voorzitter: Mijnheer Loeff.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Wij sluiten ons aan bij het voorstel van de heer De Bondt en het voorstel van de wethouder. Wij denken dat het goed is het besluit nu gewoon te nemen en de uitvoering daarvan op te laten schorten.

De voorzitter: Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg: Wij staan ook achter het voorstel van de wethouder, om gewoon nu te besluiten en dan uit te stellen.

De voorzitter: Helder. Ik heb concreet geen nieuw ordevoorstel gehoord, dat betekent dus dat in beantwoording op de vraag van de heer De Bondt het voorstel blijft staan als hamerstuk, maar dat de wethouder de toezegging doet dat de uitvoering wordt opgeschort als duidelijk is dat wij weer gaan vergaderen in het raadhuis van Laren. Laat ik het zo samen vatten. Dan blijft het stuk onderdeel van de hamerstukken. De heer De Jong.

De heer De Jong: Voordat u dit punt afsluit: ik had nog graag een opmerking gemaakt over de begrotingsrechtmatigheid, zodat dat niet al afgetikt wordt voordat er nog over gediscussieerd kan worden.

De voorzitter: Helder, maar dat betekent, mijnheer De Jong, dat wij dan agendapunt 7.6 alsnog als bespreekpunt op de agenda opvoeren. Dat is uw verzoek?

De heer De Jong: Dat is mijn verzoek, ja.

De voorzitter: Helder. Dat kan bij de vaststelling van de agenda. Even zien.

2. Mededelingen

De voorzitter: Dan kom ik bij de mededelingen. Dan begin ik bij de heer Vos.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Ik kwam in 2006 precies 3 stemmen tekort, 3 mensen die niet op een hele mooie partij stemden, dus we kwamen niet in de raad. Dat vond ik heel jammer en heel vervelend, want we hadden een hele mooie campagne bedacht. Ik wilde graag even terugkijken – dat is niet mijn gewoonte, om veel terug te kijken, ik ga het ook maar eenmalig doen – maar wel even rekenschap af te leggen van de dingen die gebeurd zijn de afgelopen weken en de dingen die ik wil gaan doen. Want dat is natuurlijk veel belangrijker, want we gaan natuurlijk al een beetje vooruit. Op vrijdag de 13^e, de datum is misschien wel een klein beetje opvallend, werd mij te kennen gegeven dat de fractie niet langer met mij verder wilde. Ze vonden mij vervreemd en hadden geen vertrouwen meer en kortom, werd ik zelfs geroyeerd. Heel bijzonder. Toen ik de 3 stemmen te kort was gekomen werd ik in 2009 aangesproken door Wiet de Boer, u allemaal bekend, en die vroeg of ik op de lijst van Larens Behoud wilde gaan staan om na te denken over wat groene invulling met betrekking tot Larens Behoud. Ik heb dat gedaan. Ik ben niet in de raad gekozen, daarvoor stond ik te laag, maar ik heb daar wel in de commissie M&F – dat heette volgens mij toen nog anders, maar dat weet ik niet honderd procent zeker meer – heb ik daar keurig netjes in de commissie gezeten en ben een paar jaar later ook in de raad gekomen voor Larens Behoud. Ik moet u eerlijk zeggen: ik had daar ook niet zoveel moeite mee, want ik denk dat de ideologie van Larens Behoud – en dat zat ook wel een beetje besloten in de naam – die zelfstandigheid, daar kon ik me wel volkomen in vinden. Die zelfstandigheid, die kleinschaligheid, dat is iets waar ik inderdaad enorm in geloof. Kijk maar naar de schaalvergroting zoals die plaats heeft gevonden in het onderwijs of in de zorg, dan kan je alleen maar gaan huilen. Iets dergelijks wil je natuurlijk ook niet bij de lokale overheid. Dus in die zin was ik helemaal voor die club, maar na de verwikkelingen met de '...'-procedure zijn natuurlijk wel een beetje de redenen van bestaan kwijtgeraakt en ik merkte dat ook met de wisseling van de samenstelling van de fractie, dat er niet meer zo'n stip was. En inderdaad, misschien ben ik ook wel een beetje vervreemd, want ik blijf natuurlijk wel een klein beetje dezelfde en ondertussen was de partij veranderd in een beetje een groep die richting miste en ernstig aanschurkte tegen de coalitiepartner en daar heb ik wel wat moeite mee. Heel veel moeite, mag ik wel zeggen, ik heb dat volgens mij ook hier aan tafel wel een paar keer genoemd.

De heer Calis: Mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Calis.

De heer Calis: Ik heb hier grote moeite mee. Er worden hier beweringen gedaan over Larens Behoud en misschien moet ik me daar politiek niet in mengen, maar ik heb de heer Vos natuurlijk vier jaar meegemaakt als fractievoorzitter en nu heb ik hem meegemaakt als raadslid. Ik vind het niet kies om in zijn nieuwe positie die kritiek op de partij te uiten.

De voorzitter: Mijnheer Calis. Mijnheer Vos, volgt u uw betoog, maar ik probeer als voorzitter u wel op het hart te drukken vooral de verbinding te zoeken.

De heer Vos: Dat was ik ook van plan, mijnheer de voorzitter, want ik was nog niet klaar met mijn verhaal. Maar mijnheer Calis heeft er kennelijk moeite mee als ik een verhaal vertel. Ik had willen afsluiten met een uitnodiging om vragen, opmerkingen en dergelijke te doen, maar als u daar niet mee kunt wachten, dan is dat ook prima, hoor. Volgens mij ben ik heel zakelijk tot nu toe, heb ik hele zakelijke mededelingen gedaan en hebben ze vooral betrekking op mijn eigen point of view en niet op de point of view van andere mensen, ik probeer het echt dicht bij me te houden. 'Groen Laren' ben ik me dan maar gaan noemen en daar zitten twee dingen in. Daar zit ten eerste in natuurlijk het punt Laren. Ik ben in Laren geboren en getogen, dat is helemaal geen verdienste, dat is meer de verdienste van je moeder, want die is er medeverantwoordelijk voor bij je geboren wordt, maar ik ben wel een Laarder en ik ben er ook heel trots

op dat ik een Laarder ben. Als je een Laarder bent, dan ben je dat trots op en daar ben je zuinig op en dat vind ik belangrijk, dus in die naam Laren wil ik laten merken dat ik heel zuinig wil zijn op die dorpse normen en die dorpse waarden en die dorpse kwaliteit, ik denk dat dat heel belangrijk is op het ogenblik en dat we daar heel erg op moet gaan letten. Groen, dat lijkt me nogal logisch: de groene kleur, de natuur, de toekomst. Dan niet alleen de natuur en toekomst als we het hebben over de flora en de fauna, maar ook het belang van jongeren, want we zitten in een situatie waarin we heel veel dingen overdragen aan toekomstige generaties en het zou mij heel veel waard zijn als we heel veel jongeren zouden kunnen betrekken bij deze tafel, dat zou mij heel erg veel waard zijn. Ik zal afsluiten wat ik zeg met de toekomst, voorlopig ben ik een stand alone. Ik mag dan wel zeggen dat ik een partij ben, zelfs fractievoorzitter, maar ik ben natuurlijk letterlijk stand alone. Dat vind ik niet zo erg hoor, want ik kan heel goed zelfstandig opereren, maar ik zou het wel heel plezierig vinden om t.z.t. wat mensen om me heen te hebben die ook dat gedachtegoed delen en ik denk dat die er ook wel zijn. Tot die tijd zal ik dan maar een beetje de luis in de pels zijn of de kanarie in de kolenmijn of hoe je het ook wil noemen.

De heer De Bondt: Voorzitter, het zou wel heel plezierig zijn als de heer Vos nu kon afronden.

De heer Vos: Mijnheer De Bondt, dat ga ik zo dadelijk doen, dus ik kan u heel snel ter wille zijn. Voorlopig zal mijn doel dus vooral zijn het groen bewaken, en ideologie die erop gericht is om ervoor te zorgen dat we het plezierig houden, groen houden en leefbaar houden. Dat geldt denk ik voor heel veel mensen in dit dorp. Hier wou ik het bij laten, mijnheer de voorzitter. Tenzij iemand iets nog wil zeggen of vragen.

De voorzitter: Het is een mededeling, dus ik denk ... Ik kan mededelen dat ik als voorzitter van deze gemeenteraad er heel trots op ben dat alle leden elke dag streven naar het beste voor het dorp en het dorp door deze moeilijke periode dragen. Mooi. Dan kom ik bij de tweede mededeling. Die is van de heer Van der Zwaan.

De heer Van der Zwaan: Dank u wel, voorzitter. Als oudste in leeftijd van de raad, maar ook als degene die waarschijnlijk van de raad de oorlog bewust meegemaakt heeft wil ik toch, burgemeester, de mensen bedanken die gezorgd hebben dat wij 4 en 5 mei en ook de dagen daarvoor op bijzonder waardige wijze hebben kunnen vieren, ondanks het coronavirus was het toch een heel waardig festijn. Daarbij wil ik alleen mijn persoonlijke opmerking maken: ik vond het heel erg jammer dat om ons oorlogsmonument op de Brink het groen er zo erbarmelijk bij lag. Ik denk: wij hadden een feestjaar en toch ook een bijzonder jaar voor de dodenherdenking. Het groen daaromheen vond ik wel heel erg beschamend. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van der Zwaan, dank u wel. Wij hebben ons best gedaan om het mooi te onderhouden, maar we zullen in het licht van uw mededeling voor de komende jaren er nog meer rekening mee houden. Bij de rondvraag kom ik nog even terug om stil te staan bij ieders inzet om in deze dagen zo goed mogelijk bij 75 jaar bevrijding stil te staan.

3. Beantwoording vragen

De voorzitter: Dan kom ik bij agendapunt drie, de beantwoording van de vragen van D66 inzake de vermogens- en schuldenpositie van Laren. Die zijn schriftelijk beantwoord, maar het kan zijn dat de fractie nog vragen heeft naar aanleiding van de schriftelijke beantwoording. Mijnheer Wegter, zijn uw vragen afdoende beantwoord? Bent u geheel tevredengesteld?

De heer Wegter: Ik kan vooralsnog leven met de antwoorden, voorzitter. Maar u zult begrijpen dat onze zorgen ook op grond van antwoorden niet zijn verminderd als het gaat over de financiële positie van deze gemeente. Er is eerder al overeengestemd dat we geen kadernota kunnen verwachten, maar dat we eerst in september, als we de verschillende varianten op tafel hebben, dat we dan een soort compendium krijgen van de problemen, inventarisatie van de problemen. Op grond daarvan kunnen we dan verder in de

richting van de begrotingsbehandeling. Een dergelijke procedure lijkt mij juist, maar ik denk dat alle zeilen moeten worden bijgezet in de komende maanden gezamenlijk, dat wil zeggen het college en de raad, om deze inventarisatie tot stand te brengen. Ik herinner eraan dat het college bij de begrotingsbehandeling in november laatstleden uitdrukkelijk een uitnodiging richtte aan de raad om gezamenlijk deze zaak aan te pakken. Wat ons betreft zijn wij daartoe ook volledig bereid, in de hoop dat we inderdaad in september zodanig zicht hebben op de situatie dat we op een ordentelijke wijze de begroting kunnen voorbereiden, die waarschijnlijk er niet makkelijk zal uitzien. Dus dat gezegd zijnde kunnen we vooralsnog leven met de antwoorden die voldoende illustreren dat de situatie van Laren financieel, ongeacht de gevolgen van de coronacrisis, dat de situatie van Laren al uitermate penibel is. Dat is een constatering, dat is geen verwijt. Wij zoeken er samen naar hoe we daar een oplossing voor kunnen bedenken. U kunt op onze fractie rekenen om daar op een constructieve wijze mee om te gaan. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Calis.

De heer Calis: Ik dank de heer Wegter voor zijn wijze woorden en als u zich de vorige begrotingsvergaderingen kunt herinneren: ook bij die gelegenheden heb ik mijn begrip voor zijn stelling geuit. Ik zal ook zeker niet ontkennen dat – en dat heb ik toen ook niet gedaan – dat de financiële situatie van Laren voor aanmerkelijke verbetering vatbaar is. Maar uit de antwoorden moge ook blijken dat de koers die wij gevaren hebben en die we gezamenlijk gevaren hebben, de raad en het college, dat we gekozen hebben voor investeringen, investeringen in Singer, investeringen in de Biezem, investeringen in het Brinkhuis, wat blijkt uit de toename van het maatschappelijk vastgoed van de gemeente, dat wij zeggen: de gemeentelijke gelden zijn er niet om op de bank te staan, maar om te werken voor de gemeente, voor de inwoners van Laren. Dat het nu tot gevolg heeft dat de financiële parameters zoals we die kennen, zoals bijvoorbeeld solvabiliteit en vreemd vermogen, dat het eigen vermogen zwaar onder druk staan en die figureren dan ook nadrukkelijk in de plannen waar we nu mee aan de gang gaan. Dus ik ben het helemaal eens met de heer Wegter en onderken zijn kritiek.

De voorzitter: Dank mijnheer Calis, voor deze toelichting. Dan wil ik eigenlijk het agendapunt afsluiten.

4. Meldingen portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: Dan kom ik bij agendapunt vier, de meldingen van de portefeuillehouders met betrekking tot de Gemeenschappelijke Regelingen. Ik kijk naar de portefeuillehouders. Ik zie de heer Stam.

De heer Stam: Ik u ook. U bent snel voorbijgegaan aan de mededelingen, maar ik wilde even iets zeggen over de Johanneskerk. Dan zou je kunnen zeggen dat het ook een gemeenschappelijke regeling is natuurlijk, want we doen dat met de protestante gemeente samen. De renovatie loopt, als u daar op zou letten, voorspoedig. De haan is door de burgemeester persoonlijk van de toren verwijderd en die zal er hopelijk allemaal weer voor de bouwvak opkomen. Dat gaat heel goed. De fundraising, daar hadden we allerlei fantastische plannen voor, om dat natuurlijk te doen met fundraisingdiners en dat soort dingen. Dat is allemaal door de coronacrisis natuurlijk een beetje in het slechtere water terechtgekomen. We hebben afgesproken dat we dat gaan ombouwen naar diners die pas na de zomer zullen gaan plaatsvinden, maar ondertussen moet natuurlijk de fundraising voor het interieur van de kerk wel op gang komen en blijven, dus we hebben afgesproken dat we op dit moment bezig zijn op een andere manier, die voor ons ook valt te organiseren en we zijn daar achter de schermen hard mee bezig. Ik kan u in ieder geval vertellen dat daar een aantal belangrijke toezeggingen inmiddels voor binnen zijn en dat ik hoop dat ergens na de zomer we daar ook in staat zijn om niet alleen de kerkelijke gemeenschap maar ook de burgerlijke gemeenschap te melden dat we voldoende geld hebben om ook het interieur op te knappen. Er is zoals u weet een stichting onder de bezielende leiding van de burgemeester geformeerd, een gemeentesamenstelling, en ikzelf hou me daar bezig met bouw en fundraising. Ik wou in ieder geval

vertellen dat dat goed loopt. Dan een opmerking die net werd gemaakt over – ik geloof dat mijnheer Van den Berg daar een opmerking over maakte – dat volgende week dinsdag is gepland een bijeenkomst van de drie raden om te praten over mobiliteitsrapporten. Dat is wel bestuurlijk inmiddels allemaal overlegd en besproken, maar ik ga ervan uit dat dat volgende week niet doorgaat. Volgende week dinsdag is er ook bestuurlijk overleg, ik zal in ieder geval zorgen dat de raad voor die tijd nog even netjes formeel wordt geïnformeerd dat dat inderdaad ook echt niet doorgaat. Dan een derde punt: in de komende raadsvergadering – althans, nu blijkt dat het niet de komende is, maar de raadsvergadering de keer daarop – komt de Regionale Energie Strategie aan de orde en dat geeft de raad de gelegenheid om zienswijzen te gaan indienen. Een laatste punt is ook genotuleerd in één van de vorige vergaderingen: we zijn volop bezig met actie te nemen op de problematiek rond de N525. Daar is helaas, daar konden wij weinig aan veranderen, een nieuwe gedeputeerde gekomen en mijn eerste afspraak die ik in de agenda met hem kon krijgen was juni, dus ik zal u zo gauw dat achter de rug is zo goed mogelijk daarna informeren hoe dat allemaal gaat lopen. Ik heb nog steeds goede hoop dat we daar vooruitgang in kunnen boeken.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Mijnheer Calis.

De heer Calis: Dank u wel, voorzitter. Ik heb drie dingen. De eerste is, het is allemaal een beetje onderhanden werk, er is vanuit Bijzonder Laren een initiatief gekomen om een post-corona-denktank te formeren: hoe gaan we daar nou het beste mee om, welke maatregelen kunnen we nemen? Daarvoor zijn enkele mensen die geacht worden behoorlijk kennis te hebben van detailhandel, horeca en andere ondernemingen aan te schuiven en ook mijn collega Ton Stam en ik zullen daarbij aanschuiven om te kijken hoe wij als gemeente daar maximaal aan kunnen bijdragen, hoe – als de gelegenheid zich weer voordoet en de eerste tekenen hebben zich vanavond geopenbaard – hoe we maximaal aan het herstel van de economie en de gemeente kunnen werken. Het tweede, zoals ik al zei, twee andere mededelingen, die zijn een beetje onderhanden werk, maar wil ik toch hier in de raad wel meegeven. Er zijn besprekingen gaande rond de heroverwegingen van de verdeling van de DVO, Dienstverleningsovereenkomst, van de BEL-Combinatie. De drie gemeenten Blaricum, Eemnes en Laren hebben een afspraak gemaakt over hoe die kosten verdeeld worden. Naar mijn stellige overtuiging is dat tot en met 31 december 2019 geweest naar rato van het aantal inwoners. U weet waarschijnlijk allen dat het aantal inwoners in Blaricum nu in ieder geval Laren overstijgt. Wij hebben dat in half juni, juli vorig jaar ahangig gemaakt bij het algemeen bestuur. Daar is een rapport geweest van de BEL-Combinatie zelf en nu loopt er een onderzoek van Berenschot, wat hopelijk een goede basis zal bieden om tot een nieuw akkoord te komen en hopelijk voor de komende jaren. Het tweede onderhanden werk is: er zijn onderhandelingen geopend met zowel de provincie Noord-Holland als de gemeente Amsterdam over de uittreding van beiden uit het bestuur van het Goois Natuurreservaat. De eerste concepten en het commentaar daarop zijn uitgewisseld. Aanstaaende vrijdag staat er een overleg weer met de provincie en twee weken later met de gemeente Amsterdam en we hopen dat – de streefdatum is ik meen 1 juli, met de uittredingsdatum van 31 december van dit jaar – dat we tot een bevredigende oplossing komen wat zowel de continuïteit van GNR waarborgt en ook de positie van de vijf Gooise gemeenten die verantwoordelijk blijven in het bestuur daar niet door verslechterd. Dank u wel.

De voorzitter: Dank mijnheer Calis, voor uw mededelingen. Er is nog een vraag aan u van de heer Wegter.

De heer Wegter: Ik dank de wethouder voor zijn uiteenzetting, ik wil me met name beperken tot het eerste punt wat hij noemde, waarbij er dus blijkbaar samen met wethouder Stam overleg plaatsvindt met alle betrokkenen die te maken hebben met de economische impact van de crisis. Het lijkt mij uitermate verstandig dat dat op deze wijze gebeurt. Onze fractie wil op geen enkele wijze natuurlijk die procedure die u daarvoor bedacht hebt dwars zitten, maar ik denk wel dat aan de andere kant wij als raad verplicht zijn om toch geïnformeerd te worden over de voortgang van dat proces met betrekking tot hoe we die crisis te lijf kunnen gaan binnen ons dorp. Gegeven de mogelijkheden die dit dorp heeft binnen de

ationale context natuurlijk. Ik heb nog niet precies zicht op welke procedure daar het best voor geschikt zou zijn, maar als de wethouders zouden willen toezeggen om zeg medio juni – desnoods in een informeel kader, als u wil zelfs in een vertrouwelijk kader, dat is geheel aan u – om daar nader met de raad over te kunnen overleggen dan zou ik dat zeer op prijs stellen.

De voorzitter: Mijnheer Calis.

De heer Calis: Dat kunnen we zeker toezeggen.

De voorzitter: U heeft al een toezegging binnen. Mijnheer Van den Berg. Voordat we hier in debat treden: dit is een goed, belangrijk punt, maar we gaan niet een heel debat aan. Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nee, ik wilde alleen naar aanleiding van twee opmerkingen van de ene wethouder en de andere, die aan elkaar koppelen en die doorschuiven dan naar 27 mei, maar dan kunnen ze er alvast over nadenken. Er wordt gezegd: de RES komt in de volgende vergadering van de raad, dat is 27 mei voor zover mij bekend. Tegelijkertijd wordt er gezegd dat Amsterdam en de provincie uit GNR gaan stappen, als alles goed gaat per 31 december. Ik wil daar een koppeling leggen met betrekking tot die RES, dat het natuurlijk uitermate jammer is dat ze eruit stappen, op zichzelf niet eens het grootste probleem, maar wel in het kader van die RES en alles wat over ons heen komt. Dus ik wou eigenlijk de beide wethouders wel uitnodigen om in de relatie naar 27 mei naar de RES toch ook die observatie mee te nemen over de uittreding van de provincie en Amsterdam. Als ik mijn collega Hans Faas van de week met windmolens op de hei zie dan denk ik: in dat spel wil ik hem wel betrekken en naar aanleiding van de twee opmerkingen deze opmerking maken.

De voorzitter: Laren loopt niet met molentjes. De heer Calis.

De heer Calis: Ja, ik kan de heer Van den Berg geruststellen denk ik, want ik heb natuurlijk vooral de financiële kant van de zaak belicht, maar in de intentieovereenkomst die we al enkele maanden geleden gesloten hebben met Amsterdam en de provincie hebben we ook afgesproken met elkaar om de zogenaamde Gooise Natuuragenda op te stellen, waarbij er een voortdurende betrokkenheid van de provincie en Amsterdam zal moeten blijken en zal worden vastgelegd met de natuur en met name de natuur onder het beheer van het Goois Natuurreservaat, zodat we daar de provincie en Amsterdam min of meer verplichten om zich te blijven inzetten voor het goede van het GNR. Dus bij deze.

De voorzitter: We hebben nog één keer de heer Stam, dan gaan we door naar het volgende agendapunt.

De heer Stam: De discussie over de RES zal natuurlijk te gelegener tijd gaan plaatsvinden. Om nou iedereen toch een beetje uit de spanning te halen is het zo dat, zoals u weet heeft de raad niet ingestemd met de aanpak van de RES, maar heeft er kennis van genomen. In het bestuurlijk overleg heb ik in ieder geval het standpunt ingenomen dat waar het ging om de plek op het Goois Natuurreservaat waar gesproken wordt over de Hilversumse wasberen heb ik ze in de eerste plaats de regio erop attent gemaakt dat dat Larense wasberen zijn en in de tweede plaats dat zowel Hilversum als Laren groot bezwaar zouden hebben als op die plekken windmolens zouden komen te staan. Dus u zult ook in de aantekeningen naar de raad toe, dus de raadsinformatiebrief waarin het voorstel ook gedaan wordt, raadsvoorstel moet ik zeggen, ook kanttekeningen zien vanuit het college waarin een reservering wordt opgenomen voor dit soort zaken.

De voorzitter: Helder. Dan nog is het woord aan mevrouw Timmerman, fysiek hoog boven ons verheven, maar warm in ons midden. Gaat uw gang.

Mevrouw Timmerman: Nog even vanuit de kansel: het gaat even over het uittreden van Amsterdam uit de GNR. Dat staat inderdaad al in de stukken van volgende maand bij de RES die wij krijgen, dus dat is in orde.

Ik ben alleen benieuwd naar de Gooise Natuuragenda, waar mijnheer Calis aan refereerde. Want die zou half maart klaar zijn. Zijn daar al conclusies uit te trekken?

De voorzitter: De heer Calis.

De heer Calis: Zoals bij vele zaken – dank u wel, voorzitter – gooit hier ook de coronacrisis roet in het eten. Vanuit de regio is de heer Christiaan van Zanten bezig, ook bekend, heeft ook over de Gooise natuur in onze raad een voordracht gehouden. Christiaan van Zanten heeft zich vooral bemoeid om die Gooise Natuuragenda op te stellen, maar gezien zijn inzet op vele andere taken die de crisis met zich meebrengt is het niet voorzien dat de Natuuragenda voor de zomer klaar komt. Dus wij denken eind augustus, begin september is het streven, dus ik kan mevrouw Temmerman daar nog niets over vertellen.

De voorzitter: Helder. Ja, er wordt boven ons geknikt.

5. Vaststellen besluitenlijst openbare raadsvergadering d.d. 29 januari in 4 maart 2020

De voorzitter: Dan ga ik door naar het volgende agendapunt, dat is het vaststellen van de besluitenlijst van de openbare raadsvergadering van 29 januari en 4 maart. Dan stel ik hierbij de besluitenlijst van 29 januari vast en hierbij ook die van 4 maart.

6. Vaststellen lijst van ingekomen stukken 25 maart 2020

6.1 Vaststellen lijst van ingekomen stukken 6 mei 2020

De voorzitter: Dan komen we bij het vaststellen van de lijst van ingekomen stukken. Kan ik de lijst van ingekomen stukken als zodanig vaststellen? Dat is het geval.

7. Raadsvoorstellen

De voorzitter: Dan kom ik bij de hamerstukken, die ga ik toch even per stuk af, maar dat doe ik in een fors tempo. Wij hebben ook van geen van de hamerstukken, behalve van de heer De Jong, vooraf gehoord, op één agendapunt dan na, dat er opmerkingen over zijn.

7.1 ENSIA verantwoording m.b.t. DigiD en Suwinet 2019

De voorzitter: Ik begin met het voorstel de ENSIA verantwoording met betrekking tot DigiD en Suwinet 2019. Die is hierbij vastgesteld.

7.2 Herbenoeming lid Rekenkamercommissie

De voorzitter: Herbenoeming van mevrouw R.C.M. Stadhouders als lid van de Rekenkamercommissie. Is hierbij vastgesteld.

7.2 Zienswijze begrotingswijziging 'Werken aan Werk'

De voorzitter: Dan de zienswijze op de begrotingswijziging Werken aan Werk is hierbij vastgesteld.

7.3 Conceptbegroting 2021 OFGV en 1^e begrotingswijziging 2020

De voorzitter: De zienswijze op de ontwerp-begroting 2021 van de Omgevingsdienst Flevoland/Gooi en Vechtstreek. Hierbij vastgesteld.

7.4 Overheveling budgetten van 2019 naar 2020

De voorzitter: De overheveling van budgetten van 2019 naar 2020 is hierbij vastgesteld.

7.7 Vervanging audiovisueel systeem raadszaal Laren

De voorzitter: Dan sla ik even analyse begrotingsrechtmatigheid over en kom ik bij de vervanging van het audiovisueel systeem raadszaal Laren, inclusief de toelichting plus toezegging van de wethouder. Is dan ook hierbij vastgesteld.

7.6 Analyse begrotingsonrechtmatigheid

De voorzitter: Dan kom ik bij analyse begrotingsrechtmatigheid, volgens mij kan dat dan in één termijn worden afgedaan geef ik even het woord aan de heer De Jong. Hoor ik daarna wel of er nog andere fracties het woord willen voeren en mogelijk kan dan in één termijn de wethouder een reactie geven. Mijnheer De Jong.

De heer De Jong: Onrechtmatigheid. Vorig jaar zaten er ook onrechtmatigheden in de jaarrekening 2018. Achteraf heeft de accountant toen ook dit gezien, terwijl de organisatie dit eerder had moeten melden. Ik heb toen de wethouder gezegd dat dit niet acceptabel was en niet meer mocht voorkomen. Zo kunnen wij onze controlerende taak niet uitvoeren. Is de organisatie wel in control? "Waarom zijn aanbevelingen uit het accountantsverslag van 2017 niet opgevolgd?", heb ik toen gevraagd. Toen was de overschrijding 5 ton onrechtmatig. Nu blijkt hetzelfde met een onrechtmatige kostenoverschrijding van 1,2 miljoen en 6 ton andere overschrijdingen. Totaal 1,8 miljoen die niet in de begroting zijn opgenomen en kosten die wij wel gemaakt hebben. Met 1,8 miljoen overschrijding hebben wij niet de indruk dat de wethouder voldoende grip op de situatie heeft. Ook nu weer heeft de accountant de overschrijdingen achteraf moeten signaleren, maar de organisatie moet stoppen met het uitgeven van geld direct als het budget op is. De wethouder dient dit als verantwoordelijke te handhaven. De raad heeft niet voor niets de begroting als maximum opgegeven. Bij mogelijke overschrijdingen dient eerst toestemming gevraagd te worden aan de raad, dan kunnen wij er nog iets over zeggen. Nu worden wij achteraf geconfronteerd met gigantische overschrijdingen. Dit is gewoon wat ons betreft niet acceptabel. In de toelichting staat dat er per abuis een aantal malen kosten niet zijn meegenomen in de begroting 2019. Het opstellen van deze begroting is kennelijk dus ook niet zorgvuldig genoeg gebeurd en ook onvoldoende gecontroleerd. Dat waren mijn punten. Dan had ik nog een punt, het heeft namelijk niet op de lijst van de commissie gestaan. Er wordt op een gegeven moment gemeld in het stuk: kosten innen personeel van derden. Dit heeft een nadelig effect van € 137.000, maar dan wordt er wel € 274.000 meegenomen, het dubbele, want de rest zou door lagere salarislasten gedekt zijn. Maar toch wordt het volle bedrag meegenomen, dus dat is tegenstrijdig wat daar staat. Dan hebben we nog het punt van de ligweide, daar hadden we ooit een voorbereidingskrediet van € 40.000 neergelegd en daar is uiteindelijk niet gevraagd € 229.000 opgemaakt. Met dat geld zijn een aantal plannen ontwikkeld en die zijn dus allemaal afgeschoten en dat geld is dus eigenlijk gewoon weggegooid. Waarom hadden we niet op dat moment eerst als raad de kaders gesteld en met elkaar afgesproken wat daar moest gebeuren en het daarna met de buurtbewoners besproken, dan hadden we in één keer het project kunnen opstarten en afwikkelen en had iedereen er achter kunnen staan en dan hadden de woningen er nu gestaan. Nu gaan we nog weer opnieuw beginnen en dat betekent dat we gewoon dat geld compleet weggegooid hebben, terwijl we dat helemaal niet hebben, want het moet uit de reserves komen, we hebben het gewoon niet. Dat is uitermate zonde, dus ik hoop dat we dit soort dingen in de toekomst niet meer doen.

De voorzitter: Mijnheer De Jong, dit is een majeure inbreng. Dat kan, maar we hadden de agenda vastgesteld met dit stuk als hamerstuk. Nou weet ik zeker dat de heer Calis hier een goede reactie op kan

geven, maar voor een volgende keer is het toch fijn als u een hamerstuk wil bespreken, dat u dat nog even van tevoren aangeeft, want dan kan ook de wethouders zich daarop voorbereiden. Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Voordat de wethouder, ik ga er niet inhoudelijk op in, maar met wat u nu zegt is dit natuurlijk ook een oefenronde geweest voor ons om te gaan werken met de hamerstukken, want wanneer moet je dat dan gaan melden? Dat is natuurlijk wel een beetje het lastige. Dan zou dat eigenlijk wat mij betreft al vrij direct nadat een presidium de keuze heeft gemaakt van hamerstuk of niet hamerstuk moeten zijn, want anders gaat het nooit goed komen. Dus dat moeten we dan denk ik ook in het presidium nog weer mee terug nemen, met instemming van de andere fractievoorzitters.

De voorzitter: Daar heeft u helemaal gelijk in, mijnheer Van den Berg. Ik geef eerst het woord even aan de heer Calis.

De heer Calis: Dank u wel, voorzitter. Ik vond het natuurlijk wel plezierig dat het presidium dit als hamerstuk had verklaard, want het is altijd een heel gedoe met die onrechtmatigheid. Maar ik dacht: ik zal me toch een klein beetje voorbereiden, want de heer De Jong zal wel een vraag hebben en dat klopt. Hij heeft het ook niet helemaal goed begrepen, ben ik bang, want hij stelt: eerst moet de accountant hier achter komen en dan komen er allerlei overschrijdingen aan het licht. De jaarrekening is afgelopen vrijdag ter controle aan de accountant gestuurd en de verschillen tussen werkelijkheid en begroting die worden aangeduid als onrechtmatigheid. Dat wil niet zeggen dat het onrechtmatig is of dat er te veel geld uitgegeven is of dat er niet in control is. Het betekent dat het werkelijke leven verschilt van de begroting. Om een voorbeeld te noemen: de genoemde kosten voor de ligweide, € 250.000, € 249.000, dat is € 220.000 zijn daar op geboekt, op die ligweide, dat zijn namelijk de kosten om het buitenbad op te ruimen. Dat zijn kosten die gezien kunnen worden als voorbereiding voor de ontwikkeling van de ligweide en in de verwachting dat de plannen voor de ligweide snel zouden kunnen worden uitgevoerd was dat redelijk en billijk om dat op die kostenpost op te voeren. Dus nu de ligweide nog steeds niet aan de orde is, dus aan plannen is er inderdaad € 12.000, € 15.000 uitgegeven om dat te ontwikkelen. Het is ook zeker zo, en ik meen ook dat dat vermeld staat, staat zeker in het jaarrekeningconcept dat ik gezien heb, dat we nu snel die plannen voor de ligweide moeten maken, omdat we het anders op een andere manier moet oplossen. Maar die onrechtmatigheid, ook inhuur derden, ziekte of bij het secretariaat, waarbij snel mensen moeten worden ingezet, daar krijg je dan verschillen tussen uitgaven en begroting. Een verschil is bijvoorbeeld ook de overschrijding van de post representatie en de oorzaak zit hier recht tegenover mij, want dat is namelijk de festiviteiten rond de nieuwe burgemeester die voor extra kosten hebben gezorgd. Dus het is absoluut niet zo dat de financiën van de gemeente niet onder controle zijn. Onrechtmatigheid, heb ik vorig jaar ook al proberen uit te leggen, is een tendentieuze naam voor verschillen tussen begroting en werkelijkheid die we prima kunnen verklaren en die we juist omdat ze verschillen van tevoren naar de raad brengen, zodat de accountant zegt: de raad weet ervan, heeft daarmee ingestemd en hoeft daar geen opmerkingen over te maken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank aan de heer Calis. Ik ben blij dat ik een rol hebben kunnen spelen in uw verklaring van de afwijkingen. Volgens mij kunnen we het agendapunt als zodanig wel vaststellen en heeft de heer De Jong met name aandacht gevraagd voor majeure punten die volgens mij op een later moment bij andere stukken ook wel aan de orde gekomen. De heer De Jong, bent u tevreden met de beantwoording als zodanig?

De heer De Jong: Ik ben tevreden met de beantwoording.

De voorzitter: Helder. Dan stel ik hierbij de analyse ... Oh, mevrouw Niekus.

Mevrouw Niekus: Niet zozeer over dit. Het is heel mooi dat het allemaal hamerstukken zijn, maar het is eigenlijk voor het eerst dat er zoveel hamerstukken op de agenda staan van de raad die nooit in de

commissie geweest zijn. Voorheen kwamen ze via de commissie en dan werd in de commissie besloten dat het een hamerstuk werd. Dat is iets nieuws, denk ik. Toch?

De voorzitter: Wij hebben om – daar heeft u helemaal gelijk in, mevrouw Niekus – we hebben om deze cyclus toch te kunnen doorlopen met corona en digitale vergaderingen en wat eigenlijk allemaal oefenen was aan de voorkant met elkaar bedacht: als we kijken wat wij kunnen voorstellen als hamerstukken en dan vervolgens zo weinig mogelijk bespreekstukken te hebben in de commissievergadering, kijken of we zo efficiënt de commissievergadering kunnen doorlopen, eigenlijk geprobeerd om deze cyclus zo aan te pakken. Dat voorstel hebben we ook neergelegd in het presidium, dat is ook zo goedgekeurd en zo hebben wij deze werkwijze ook gehanteerd in de afgelopen weken. Maar als u terugkijkt en zegt: dat zouden we de volgende keer toch anders willen zien. Overigens is volgens mij digitaal vergaderen best goed ervaren, dus als u daar nog op wil reflecteren dan staan we dan natuurlijk helemaal open voor. Is er iemand die mevrouw Niekus wil bijvallen? Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Niet per se in de zin van bijvallen, maar om nog even te verduidelijken dat we in het presidium dit dan bedacht hebben, laten we het maar even zo noemen met elkaar, en met de opmerking zojuist al gemaakt naar aanleiding van de inbreng van de heer De Jong en de opmerking van mevrouw Niekus denk ik dat we gewoon als presidium dat nog eens even terug moeten laten komen op de agenda en dan misschien de volgende keer iets zorgvuldiger afwegingen te maken of op een andere manier te communiceren met elkaar, dat de collega-raadsleden vooral het ook weten, waarom iets wel of niet als hamerstuk wordt gezien.

De voorzitter: Ik kijk even naar de griffier. Heeft u nog een toevoeging op dit punt? De griffier voert het op. Kan ik dan de analyse begrotingsonrechtmatigheid als zodanig vaststellen? Dan is hij vastgesteld.

7.8 Herontwikkeling Stationsweg 1

De voorzitter: Dan kom ik bij de herontwikkeling van de Stationsweg. Wethouder Van Hunnik is onze vergadering ook inmiddels komen verrijken. Van harte welkom. Welke fractie mag ik voor de herontwikkeling van de Stationsweg als eerste het woord geven? Ik kijk rond. Ik begin bij de heer Faas van de VVD.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. Over de Stationsweg, de herontwikkeling daarvan is veel vergaderd, heel veel vergaderd. Dat is wat ons betreft terecht. Het is immers de entree van ons dorp en daar moet je zeker niet te lichtvaardig mee omspringen. Met name onze coalitiepartner Larens Behoud heeft veel wensen kenbaar gemaakt in deze beraadslagingen en heeft nagenoeg al haar eisen ingewilligd gezien. Het moet gezegd worden: het plan is daar alleen maar beter door geworden, wat ons betreft. Wat ons overigens opviel tijdens de inspraakmomenten was dat de historiserende bouwwijze van architect Friso Woudstra de instemming heeft van onze inwoners, inclusief de direct omwonenden. Dat zien we ook nog wel eens anders, ik denk bijvoorbeeld even aan de Rabobank. De kritiek van oppositiepartij Liberaal Laren in de R&I-commissie, dat het een te kolossaal gebouw is, die delen wij zeker niet. Op deze locatie past juist een imposant gebouw met een voorname uitstraling. Het sleutelwoord, zoals dat toen heb genoemd, is wat ons betreft 'grandeur' en dit ontwerp voldoet daar wat ons betreft zeker aan. Het voorstel dat nu ter besluitvorming voorligt is naar onze mening evenwichtig en uitstekend passend in deze locatie en verdient dan ook zeker onze steun. Wellicht ter afsluiting nog een advies voor de ontwikkelaars van de Rabobank, ik zou zeggen: ga ook eens koffiedrinken met Friso Woudstra. Dank u wel.

De voorzitter: Dank aan de heer Faas van de VVD-fractie. Ik kijk rond, ik geef het woord aan de heer Karel Loeff, Larens Behoud.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Als fractievoorzitter van Larens grootste partij, Larens Behoud, ik zeg het nog eventjes richting de heer Vos, wil ik starten met een persoonlijke noot. Mijn moeder, Meta Loeff, die nu in quarantaine zit in [REDACTED] is bij velen in het dorp bekend. Ze was destijds samen met Margreet Bruijn van achter de heg, tussen aanhalingstekens, één van de actievoersters van 'Laat Laren leefbaar blijven'. Voor die verantwoordelijke taak staan we vanavond ook. De coronacrisis maakt dat een bezoek aan [REDACTED] onmogelijk is, maar ik weet dat ze niet anders van mij verwacht dan dat ik een beslissing neem over dit voorstel dat uitgaat van de liefde en de passie voor het dorp en ook in het belang is van Laren. Wat was het mooi geweest als het voormalige Stationshotel, later restaurant De Hertenkamp en sinds ik rondloop in Laren het Chinees-Indisch restaurant Golden River heet er nog in goede staat bijstond. Dan was een monumentaanvraag en aanwijzing op zijn plaats geweest, dan hadden we ingezet op het fysieke behoud en herstel en completering van wat als façade-architectuur voor de reiziger van de Gooise stand en maatschappij werd neergezet. Helaas, dat is niet aan de orde. Iedereen die nu deze locatie beziet die aanschouwt vergane glorie. Net als bij het oude hotel Hamdorff, waar velen om hebben getreurd, rest zonder enorme, zelfs onmogelijke investeringen in het bestaande niets anders dan sloop. Sloop maakt evenwel mogelijk dat bij nieuwbouw op eigen terrein kan worden geparkeerd en in dit geval ondergronds. Met de woningbouwnota 'Laren behoud door ontwikkeling' hebben we als raad een kader gesteld. Dat kader gaat onder meer uit van historiserende nieuwbouw. Daarnaast zijn er kaders gesteld over het terugkeren, mogelijk, van de horecafunctie en woningbouw. Onze fractie vindt het positief dat, na aanvankelijk een ander uitgangspunt met een meer historiserend ontwerp wordt voorgesteld – het vorige ontwerp was echt een beetje amorse, overal passend complex ontwerp – dat er een ontwerp wordt voorgesteld dat recht doet aan het verhaal van het oude Stationshotel. De historie blijft herkenbaar en daarmee blijft dit verhaal ook behouden. De uitgangspunten van een kwalitatief hoogwaardig ontwerp en dito afwerking is zeer belangrijk, zeker voor deze locatie. Dat er gekozen is voor alleen appartementen en geen horecafunctie is in het kader van het beleid op het gebied van de horecaconcentratie en de uitwisseling wat ons betreft akkoord. Wat betreft het uitgangspunt van een gelijk aantal vierkante meters en kubieke meters moeten we constateren dat enerzijds de bouwhoogte meer kubieke meters met zich meebrengen, dat zijn de hoge plafonds, maar ook dat een gelijk aantal kubieke meters niet haalbaar is met wat eveneens in diezelfde woningbouwnota stond qua aantal gestelde appartementen, nog los van het historiserend bouwen wat dat dus met zich meebrengt. Onze fractie ziet dat de ligging en de footprint van het gebouw nu overeenkomen met de bestaande oppervlakte wat er nu nog in vergane glorie staat. Die positionering minus de bestaande erker aan de kant van de Burgemeester Van Nispenstraat is daarom akkoord en ook een verbetering. Het pand wordt weliswaar groter en onze fractie heeft met name geworsteld als het gaat om de zijde van de kant van de voormalige ambtswoning. Immers, over de voorgenomen verkoop, onze motie met betrekking tot vestiging mogelijk van een hospice, eventuele derving van opbrengst door uitzicht vanaf de nieuwbouw naar de ambtswoning heeft ons college nog geen inzicht gegeven. Hoewel groter aan deze zijde zien we de inrit van de parkeerkelder aan de Stationsweg zelf echter als positief. Dan de grootte van de appartementen. Onze fractie verzet zich – en dat heeft u de afgelopen periode ook vernomen – tegen de grootte van de appartementen. Dat is tegen de woningbouwnota, zoals het college dat ook erkent. Wij zullen een amendement indienen waardoor het aantal appartementen toeneemt binnen de bestaande bouwmassa. Hierdoor wordt de gemiddelde grootte van de appartementen kleiner en worden meer appartementen betaalbaar voor inwoners die hun vrijstaande woning willen verkopen om zich hier dicht in het centrum te vestigen. Onze fractie heeft – en dat kan ik u best zeggen, voorzitter – flink geworsteld met dat plan. Met de omvang, met name de kant van de Stationsweg, maar met name ook dus die grootte van de appartementen. Het advies van de commissie Ruimtelijke Kwaliteit laat zien dat het pand past in de omgeving. Een Chinese muur, zoals op sociale media een keer voorbijkwam, wordt dit plan naar onze mening niet. Met de aanpassing middels het amendement dat we mede-indienen namens de VVD en het CDA hebben we een plan waarmee Laren wordt behouden en wordt ontwikkeld. Onze fractie ziet dat de Golden River zo niet verder kan. Een 'nee' betekent verder verval, een tweede gat van Hamdorff dat dan dreigt. Met de coronacrisis die zich wellicht in de bouw zal voortzetten zijn we blij met een plan waarmee Laren snel een entree krijgt die ook vanaf de

Burgemeester Van Nispenstraat aanzien heeft en dus geen achterkant is. Wat betreft de opbrengst van de te verkopen grond is onze fractie akkoord met de bestemming. We begrijpen daarbij wel dat sociale woningbouw – waaraan we zeer hechten en dat de wethouder ook heeft toegezegd die als eerste te realiseren – de komende maand ook op de agenda zal staan, zowel wat betreft het Van Erven Dorensplein als voor de Harmen Vosweg en mogelijk ook snel voor de Eemnesserweg tegenover ons eigen raadhuis waar we dan hopelijk weer zullen vergaderen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Loeff. Ik beschouw het amendement hierbij dan ook als ingediend. Dan zag ik mevrouw Timmerman. Dan kom ik bij de heer Van den Berg.

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, voorzitter. Ik kon het voorgaande allemaal heel moeilijk verstaan, maar ik heb mijn eigen verhaal. Te groot, te massief, te opgeblazen om nog historiserend te zijn. Te grote appartementen, perceel-overschrijdend op monumentale ambtswoning, beeldbepalend groen verdwijnt voor steen aan de Hertenkamp en dat allemaal als gevolg van het negeren van recentelijk door de raad vastgesteld beleid. We hebben de bouwnota uit 2018, we hebben de bestemmingsplannen uit 2019. Beide beleidskaders worden met dit plan met voeten getreden. In een democratie stellen we beleid vast en een overheid dient daaraan betrouwbaar te zijn, dus te handelen volgens dat beleid. Zo werkt de democratie, anders krijg je willekeur en dat is de vijand van de democratie. De woningbouwnota regelt wat wel en niet gebouwd mag worden op bepaalde locaties in samenhang met elkaar, dat was de bedoeling. De kaders bepalen de weg waarlangs ontwikkeld mag worden, dat staat er letterlijk. Wat zijn die kaders nu bij de herontwikkeling van de Golden River en is hieraan voldaan? 1. Historiserende nieuwbouw. Dan heb je het over het Stationshotel van het hoofdgebouw zonder erkers. 25 procent ongeveer van het bebouwde gedeelte nu is 14 meter hoog, dat is dus dat hoge gebouw, en 75 procent is maar 3 meter hoog. Zowel bij het stukje achteraan het hoge hoofdgebouw mocht geplakt worden om het evenwichtiger te maken. Zowel bij de Rabo als voor de Golden River geldt dat er niet meer vierkante meters en kubieke meters gebouwd mag worden dan er nu aanwezig zijn. Waarbij de kubieke meters als kader het belangrijkste is, omdat deze veilig stelt dat het doel bereikt wordt van een historiserende nieuwbouw conform de afmetingen van het vroegere Stationshotel en niet de hele bouwvlek kan worden volgebouwd met 14 meter hoog, wat nu dus wel het geval is. Nu is 25 procent 14 meter en dus 75 procent was maar 3 meter hoog. Op deze wijze is het historiserende plaatje op deze unieke, kwetsbare plek door de raad van het dorp veiliggesteld in de bouwnota. Dit kader is dus volledig genegeerd. We praten nu over een toename van 3000 kubieke meter, op een kubieke meter dat er nu staat van 4500. Dus nu staat er een bouwvolume van 7500 volgens opgaven en dat klopt niet helemaal, want in werkelijkheid zijn de inpandige balkons niet meegerekend, dus tel daar nog maar 80 bij op, nog exclusief de parkeergarage. Dan hebben we het ongeveer over een verdubbeling, een soort Rabo die daar komt te staan. Dit is des te meer ernstig gezien de op handen zijnde ontwikkelingen bij de Rabo. Volgens de bouwnota mogen ook zij niet meer kubieke meters bouwen dan er nu aanwezig is, dat staat letterlijk in de bouwnota. Dan hebben we een probleem, want waarom mag de Golden River wel die kaders negeren en de Rabo straks niet? Immers, dezelfde beleidsregels, vastgesteld in eenzelfde bouwnota kunnen in een rechtsstaat toch niet voor de één wel en voor de ander niet gelden? Dat is pure willekeur en niet uit te leggen. Dat moeten we ook niet willen. Moeten we straks nu juridisch gedwongen bij de Rabo dit ook toestaan en ook gaan verdubbelen? Komt er straks tweehonderd meter van dit gigantische bouwwerk nog zoiets te staan? Niet omdat we dat willen, maar omdat we niet anders kunnen, want wat je de één toestaat conform dezelfde regels moet je de ander ook toestaan. Een mooie entree voor de identiteit van Laren zal dit worden. Weg klein historisch dorpje. En dan het kader van de grote appartementen. Wat is er zo moeilijk aan honderd vierkante meter? Ook dit kader is genegeerd. Zelfs met de latere pogingen nog wat appartementen onder druk van de gemeenteraad te splitsen en zelfs met het amendement waar ik het straks over zal hebben. Dan het laatste kader, historiserend bouwen valt in onze ogen volkomen weg, hoe mooi het ontwerp ook is, als een gebouw vier keer zo groot wordt. Kijk maar even naar Oud Laren en een aantal andere gebouwen hier in Laren die als kastelen geworden zijn terwijl dat er heel anders eruitzag. Zoek de verschillen tussen het oude Stationshotel– ik heb mevrouw

Holtslag daar een aantal afbeeldingen van gegeven – en de huidige megalomane nieuwbouw op deze plek. Om die verschillen te zoeken heb je geen bril nodig. Dan durft de wethouder nog in het voorstel enkele malen zelfs te beweren: het voorstel past in het ingezette beleid en aan de kaders is grotendeels voldaan. Wie houdt nou wie voor de gek? Dan stemmen we ook maar gelijk met het voorstel in met de verkoop van een stuk grond van het perceel van de monumentale ambtswoning, want om het enorme bouwplan rond te krijgen is één perceel niet groot genoeg en is grond voor de burens nodig voor het stuk gebouw en de inrit van de parkeergarage. Ook hierin is de gemeenteraad niet vooraf gekend. Het college gaat weliswaar over de verkoop van de grond, zoals zo mooi geschreven is, maar wij gaan over het bestemmingsplan dat hiermee voorgoed veranderd. En wat doet dit voor de verkoopbaarheid van de ambtswoning? Afkalving van de tuin, ramen van het grote gebouw die in de tuin van de ambtswoning kijken en een enorm gebouw dat ver over de erfgrans heen, terwijl de tussenliggende bomen plaats moeten maken voor zowel het gebouw als de inrit. Tel uit je winst. Hoe staat het trouwens – dat is een vraag voor de wethouder – met de motie die wij in februari massaal hebben aangenomen, dat de wethouder zijn uiterste best zou doen om daar een hospice te krijgen? Of het verkopen tegen zo hoog mogelijke prijs? Dit staat hier allemaal haaks op. Wat heeft u al gedaan? Welke inspanningen heeft u al gepleegd? En hoe hoog schat u de verkoopbaarheid nog nu het er steeds nog zo verwaarloosd uitziet? In de commissievergadering twee weken geleden heb ik dit aangekaart, er zou iets aan gedaan worden. Ik ben vanmorgen gaan kijken: het ziet er nog steeds even verwaarloosd uit. Een schande. Mijnheer de voorzitter, tot slot nog even terug naar het voorstel. Op pagina twee wordt ons verzocht geen beeldkwaliteitsplan op te stellen, omdat de welstand het al goedgekeurd heeft. Dit is tegen alle normaal beleid in en de welstand had nog wel negen punten van kritiek waaraan sowieso voldaan zou moeten worden. Op pagina drie heeft u het over: ja, er kunnen nog wel wat aanpassingen plaatsvinden van ondergeschikte aard als u ‘ja’ zegt. Ik zou graag willen weten wat u daaronder verstaat, voor welke verrassingen we nog meer kunnen komen te staan. Op pagina vier stelt u ons voor om af te zien van een verklaring van geen bedenkingen, terwijl dit conform de bouwnota verplicht is. Hoe serieus neemt u uw gemeenteraad? Die wordt hier, opgeteld bij het negeren van de kaders, volledig buitenspel gezet. Mijnheer de voorzitter, ik ga afronden. We zitten hier voor de burgers van Laren en staan een solide, betrouwbaar bestuur voor. Daar heeft iedereen in een rechtsstaatrecht op. We hebben de afgelopen jaren een aantal malen gezamenlijk als gemeenteraad megalomane plannen zoals de foodcourt op de Brink en het enorme hotel compleet met de sloop van cultureel erfgoed als raad gezamenlijk tegengehouden in het belang van het dorp. Ik vertrouw er eigenlijk op dat ook nu de raad voor de belangen van het dorp kiest en niet voor die van de projectontwikkelaar/investeerder en zijn verantwoordelijkheid neemt. Je kunt je dorp maar één keer verpesten en Liberaal Laren doet daar niet aan mee. Wij willen graag straks hoofdelijke stemming. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, kunt u dat laatste even halen? Dat hoorde ik niet helemaal goed.

Mevrouw Timmerman: Wij willen straks graag hoofdelijke stemming.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Dank voor uw inbreng. Het woord is aan de heer Van den Berg van de CDA-fractie.

De heer Van den Berg: Een paar observaties van onze kant uit. Nog niet zolang geleden, ik denk in de vorige collegeperiode, kwam de eigenaar ook bij ondergetekende – ik zie de griffier daar een vinger opsteken, maar dat is niet voor mij?

De voorzitter: Mevrouw Timmerman wil graag dat er iets rondgedeeld wordt aan de leden van de gemeenteraad. Klopt dat, mevrouw Timmerman?

Mevrouw Timmerman: Ik kan u niet verstaan.

De voorzitter: Wilt u dat er iets rondgedeeld wordt aan de leden van de gemeenteraad?

Mevrouw Timmerman: Ja, eigenlijk wel. Het oude Stationshotel, ja.

De voorzitter: Dat mag. Mijnheer Van den Berg, vervolgt u uw betoog.

De heer Van den Berg: Op dat moment was het CDA overigens ook onderdeel van de toenmalige coalitie en ik weet niet eens meer hoe het er precies uitzag, maar één ding wat ik mij kon bedenken was: op die plek appartementencomplexen ontwikkelen, dat zie ik niet zo zitten. Dus ik heb de beste man toen geadviseerd: ga eerst maar met Larens Behoud praten, onze coalitiepartner, en als je daar een eind mee weet te vinden dan hoor ik het wel. Dat is een beetje plat en makkelijk gezegd, maar daar gaat het natuurlijk soms wel om, ook in de politiek. Het heeft wat jaren geduurd, iedereen heeft zich er tegenaan bemoeid en niet zolang geleden kregen we deze prachtige plannen te zien. Dan weer denk ik: nou, het had ook best allemaal anders gekund, een andere invulling, et cetera. Meer sociale appartementen, dank u wel. Maar in die vorige commissievergadering waar de boel goed doorgezaagd is vielen mij ook een paar dingen wel op die mijn standpunt in die zin, wat ik daar misschien persoonlijk heel erg in zou kunnen vinden door te zeggen: ik wil dit allemaal niet. Maar je zit niet in een gemeenteraad om alleen maar niet te willen of iets tegen te houden wat je zelf niet mooi vindt. Ik heb de combinatie gelegd met de Lindehoeve, van ons allemaal – niet alleen van het CDA, maar van ons allemaal, van ons dorp – en als er dan zeer gerenommeerde architect toch daarnaar gekeken heeft en ook vol overtuiging zegt dat het gewoon past en kan, waar moet je dan als lekenbestuur – en zo beschouw ik mezelf – dan op een gegeven moment nog ja of nee tegen zeggen? De ambtswoning hebben we ook aangekaart in de commissievergadering. U weet dat we daar een motie samen met Larens Behoud en nog een collega hebben ingediend om eens een hospice te onderzoeken. Eén ding wat wij nu wel zien, en daar zit ook een stukje van de motivatie in om nu het amendement mee in te dienen, is een andere. Stel dat we niks doen en dit stukje vastgoed wordt een zogenaamde winkeldochter en wij gaan zo meteen de ambtswoning wel of niet verkopen of we worden in ieder geval voor die keuze als raad gesteld, is het niet helemaal ondenkbaar dat er een partij achter weg komt die allebei tegelijk koopt en dat we over een niet al te lange tijd verrast worden met één groot megacomplex. Ook dan geldt dat er weinig valt tegen te houden en dat we achter de feiten aanlopen. Ik merk dit ook nadrukkelijk op en ik ga er ook vanuit dat het college en de heer Calis, verantwoordelijk wethouder, daar zo meteen nog een paar woorden over zal zeggen, dat wat er nu voorligt ook daadwerkelijk gerealiseerd gaat worden. Dat heeft de heer Faas in de commissie ook nadrukkelijk aangekaart. We kennen allemaal de voorbeelden, dus er zal ook gewoon voordat er gesloopt moet worden een degelijk plan moeten liggen wat ook gewoon uitgevoerd gaat worden. Dat is al ingewikkeld genoeg, maar ik ga er ook van uit dat die intenties ook binnen de partijen die het amendement indienen nog steeds overeind liggen. Dat straks als de ambtswoning komt dat als een separate ontwikkeling/separate bestemming gaat beschouwd worden en niet alsnog wordt toegevoegd omdat de wereld is veranderd. Dat staat niet in dit amendement, maar zo zie ik dat wel, dat wij daar nog over te spreken komen hoe we dat gaan doen en dat dat ook serieus beoordeeld kan worden. Het feit dat een grote dorpspartij – Larens Behoud is dat nou eenmaal, minus één – inmiddels daar ook die kant opgaat wil ik ook gewoon de werkelijkheid onder ogen zien, dat wij ondertussen gemarginaliseerd zijn tot een relatief kleine partij. Ik heb echt nog wel stout even gedacht: als ik een paar collega's kan ompraten binnen Larens Behoud dan gaan we eens een kunststukje uithalen door een acht, zeven andere tellingronde te zien te krijgen. Maar als je dat soort dingen tijdens de coronatijd op je tras bedenkt, dan denk ik: is dat nog besturen, is dat nog iets waarvoor je in de politiek zit? Ik heb ook die avond de wethouder geappt dat ik vond dat hij op dat moment – en ik vind toch nog wel eens dat hij dat wat anders doet en minder leuk doet naar mijn smaak – het gewoon ook op een goede manier heeft gepresenteerd. Als ik dan alles wat ik vind of denk of voel wegschaaf en gewoon naar de praktijk kijk en naar wat er voorligt denk ik dat er gewoon een plan ligt wat heus allemaal anders had kunnen zijn, maar die politiek hebben we op dit moment in dit dorp niet. De boel verkwanselen zie ik in die zin ook niet, want zoals de heer Loeff dat ook mooi heeft verwoord denk ik: hoe

kan ik het nou beter weten als iemand die in de dagelijkse praktijk juist dit soort locaties op de korrel heeft om te bestrijden dat ze wel of niet geamorceerd worden? Deze inbreng, puur naar de zakelijkheid kijkend, wel met de kanttekening erbij dat ik ervan uitga dat we niet gepiepeld worden door eerdaags te horen te krijgen dat de ambtswoning toch maar mee verkocht gaat worden omdat dan de ontwikkeling nog een beetje bijgepast en aangeschaft moet worden. Want dan kunnen we niet zoveel, maar dan maken we onszelf wel belachelijk. Maar met die opmerkingen, voorzitter, hebben wij ook bewust gekozen om het amendement mee te tekenen. De nek uitsteken, dat wordt wel eens niet of wel gewaardeerd, maar vooral omdat we denken dat dit een actie is, een plan is wat ons kan verder brengen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank, de heer Van den Berg. Ik zag ook inmiddels de vinger van de heer Wegter, gaat uw gang.

De heer Wegter: Dank u, voorzitter. Voorzitter, eerst een opmerking vooraf in de richting van mevrouw Timmerman. Dat mevrouw Timmerman problemen heeft met dit voorstel, dat is volstrekt legitiem. Ze heeft ook een aantal argumenten gebruikt die zeker serieus moeten worden genomen. Niettemin heb ik er ernstig bezwaar tegen wanneer ze dat gaat plaatsnemen in de termen van dat zij zicht heeft op wat de belangen van het dorp zijn en dat degenen dus die het niet met haar eens is, kennelijk impliceert dat dat die de belangen van het dorp niet wensen te dienen. Daar heb ik ernstig bezwaar tegen. Zo heb ik ook bezwaar tegen de opmerking dat zij min of meer claimt dat de democratie niet gediend is wanneer er een voorstel wordt aangenomen wat haar niet zint. Ook dat zijn opmerkingen, denk ik, die leiden tot een vertroebeling van de discussie en afleiden van de essentie waar het over gaat. De essentie is dat het een project is wat prominent in Laren aan de orde is en waar toentertijd door de betrokken eigenaar een verkoop heeft plaatsgevonden tegen een zo hoog mogelijke prijs, neem ik aan. Want zo werkt dat in de markt, een projectontwikkelaar koopt iets en de eigenaar bepaalt in principe de prijs. Als mevrouw Timmerman vanavond dan ook spreekt over dat de ambtswoning, als die ooit verkocht moet worden, dat tegen een zo hoog mogelijke prijs moet dan begrijp ik dat heel goed. Maar dan moeten we consequent blijven. Het oorspronkelijke plan was negen appartementen. Larens Behoud met name had daar bezwaren tegen, ondanks het feit dat de wethouder heel duidelijk heeft gemaakt dat de principes van de bouwnota in essentie worden gerespecteerd wanneer we dat inderdaad in de totale context bekijken. Daarbij moet het Van Erven Dorensparck genoemd worden, Harmen Vosweg en ook op de Eemnesserweg komt iets aan de orde en dan hebben we natuurlijk Crailo. Dus als die elementen erbij betrokken worden dan is het een derde/een derde-principe in principe gerespecteerd. Dus dat was ook de inleiding die de wethouder gaf bij de commissievergadering de laatste keer, waarin hij duidelijk aangaf dat dit project inderdaad de verschillende belangen van het dorp, de deelbelangen, respecteert. Vervolgens is onder druk van Larens Behoud toch gemeend dat er ook enigszins moet worden ingeboet op het oorspronkelijke plan, wat wij een uitstekend plan vonden, niet alleen architectonisch, ook historiserend en qua inhoud kon dat onze volledige instemming krijgen. Maar niettemin Larens Behoud, om haar moverende redenen meende dat er toch kleinere appartementen bij moesten komen. Dus hechtte kennelijk Larens Behoud te weinig waarde aan de toezegging die door het college was gedaan, dat grosso modo de een derde/een derde wel degelijk wordt gerespecteerd. Het zij zo. Toen werd gezegd: dan komen we tot een conclusie en maken we er zeven duurdere appartementen van en vier wat kleinere appartementen. Waarbij toen al de vraag aan de orde was: wat is dat kleine appartement en wat betekent dat, een kleiner appartement? Welke prijs zou je daarbij in gedachten moeten hebben? Nu weet ik niet wat straks de prijzen zullen gaan worden, maar ik denk dat de dure appartementen ruim boven de miljoen zullen liggen – vermoed ik, ik heb daar verder geen aanwijzing voor, maar dat is mijn veronderstelling – en dat de kleinere appartementen die in de orde van 100 m² zitten toch nog altijd 6, 7 ton gaan kosten, ben ik bang. Wellicht niet, dat weet ik niet zeker, dat kan ik niet beoordelen. Maar dat is niet erg, men wil zich kennelijk vastleggen op kleinere appartementen. Dat is wat anders dan sociale woningbouw. Als we eerlijk willen zijn en zeggen 'wij willen sociale woningbouw', dan moeten we dit project afwijzen. Dan moet u zeggen: geen van deze appartementen beantwoordt aan sociale woningbouw. Maar dat is blijkbaar niet aan de orde, u wenst zich neer te leggen

bij kleinere appartementen naast dure appartementen. Wij hebben voorkeur om het te houden bij het oorspronkelijke plan van negen appartementen, helder. Deze compromis is niet anders dan een politiek compromis, waar ik op zich respect voor heb, zo werkt het in de politiek: je moet geven en nemen. De coalitie is inderdaad gered op grond van dit compromis, als tenminste de meerderheid van Larens Behoud daarmee akkoord gaat, dan zou dat kunnen. Wij zouden het liefst dus zien dat we teruggingen naar het oorspronkelijke plan, maar gegeven de politieke situatie waarin we zitten kunnen wij dus leven met het amendement zoals nu is gegeven, die uitgaat van zes dure en zes kleinere appartementen. Het is daarnaast evident dat hoe eerder we met deze zaak kunnen beginnen, hoe beter het is. Het gat van Hamdorff heeft iedereen nog in de gedachten, dat we dat nu kunnen vermijden dat is uitstekend. De toezeggingen die gedaan zijn door zowel de projectontwikkelaar als de architect, die ertoe leidden dat we ervan uit kunnen gaan dat ten laatste eind volgend jaar dit project klaar zal zijn, als we dat allemaal erbij betrekken en weten dat de bouw op dit moment inderdaad een steuntje in de rug nodig heeft en niet in de laatste plaats dat zelfs onze gemeentekas er beter van wordt door een zeer ingenieuze oplossing van € 450.000 of van € 120.000 ook nog eens een keer bestemd is voor de sociale woningbouw. Al met al is dit een compromis wat gerespecteerd kan worden. Het heeft niet onze voorkeur, maar per saldo, gegeven de situatie kunnen wij ons in het amendement vinden en juichen wij toe dat op zo kort mogelijke termijn de procedures worden afgewerkt zodat inderdaad op zeer korte termijn de bouw kan starten. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank, mijnheer Wegter. Als ik hier zit als voorzitter dan doet deze vergadering me erg sterk denken aan een opstelling van de Verenigde Naties, zo met al die aparte tafels. Dus als we het dan toch hebben over het uitstellen van het audiovisueel systeem, misschien kunnen we dan ook met vlaggetjes gaan werken en dan geen landenvlaggetjes, maar het geeft toch wat kleur aan de vergadering die zo kenmerkend is voor ons. Ik geef het woord aan de heer Vos.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Ik was al zo trots op mijn nieuwe logo, maar dan ook nog een vlag erbij, dat zou wel heel leuk zijn. Mijnheer Van den Berg, ik heb goed nieuws: ik ben nog kleiner. Als we het dan toch over Calimero hebben, dan heb ik de eer.

De heer Van den Berg: Ik ben niet jaloers op u.

De heer Vos: Echt waar?

De heer Van den Berg: Ik ben niet jaloers op u.

De heer Vos: Oh.

De voorzitter: Mijnheer Vos, u hoeft uw kleinigheid niet te benadrukken, u zult groot zijn in uw woorden, neem ik aan.

De heer Vos: Dank u wel, dat ga ik proberen. Er is gesproken over een prachtig gebouw, over grandeur, aan de entree van het dorp. Over smaak valt niet te twisten, dus daar zal ik het dan maar niet over hebben, maar ik vind het wel echt heel groot en heel protserig en het past niet in een dorp. Het past misschien in Dubai of Abu Dhabi of dat soort gelegenheden, waar dat soort majestueuze grote over the top-panden worden neergezet. Ik kom even in de woorden van mevrouw Timmerman: je kunt het dorp maar één verpesten. Dat blijkt ook wel. Ik vrees met grote vreze. De bouwnota is ook al genoemd, dat die niet serieus genomen wordt. Grote appartementen, geen mengvorm, met name ook die mengvorm natuurlijk: dat is een hele belangrijke. Wat willen we nou eigenlijk? Willen wij een levendig dorp waar ook nog iets gebeurt, waar mensen werken, waar mensen verblijven en waar niet alleen er een beetje gescharreld wordt? Wij willen volgens mij iets dorps, iets plezierigs, iets kwalitatiefs in orde. Waar mensen ook wonen die werken en niet alleen maar op de centen zitten. Ja, mijnheer Wegter, misschien moeten we inderdaad het hele plan maar weggooien en maar gewoon opnieuw beginnen. Wat een keuze om voor deze enorme

dure appartementen, want ze gaan inderdaad – mijnheer Wegter zegt dat hij niet weet wat dat kost, maar daarna geeft hij wel een prijsindicatie – dat zullen best dure pandjes worden, dure appartementen worden. De vraag is of je dat moet willen als dorp. Het is al door een paar mensen knettergek genoemd om deze grote appartementen op deze plek neer te gaan zetten, dat moeten we niet willen, dat is niet zoals dat eigenlijk zou moeten horen en wat de levendigheid en de bewoonbaarheid van dit dorp ten goede komt. Ook de ambtswoning – dat is natuurlijk het nadeel als je de laatste bent, dat is het lot van Calimero – de ambtswoning die ook gelijk mee verkocht wordt: ik vind het niet zo'n fijn idee. Het wordt al zo groot en dan moet dat ook nog mee verkocht gaan worden, dat wordt even en passant vermeld. Ik heb daar wat gedachten over. Het speculeren op angst dat het misschien lang leeg zal blijven of verpauperd of wat dan ook, ja, dat zou best kunnen. Maar om vanwege die angst dan als de sodemieter in te stemmen met iets heel groots waar we later een soort Oud Laren-complex aan over gaan houden, dat lijkt me helemaal niet de bedoeling.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Vos. Het woord is aan de portefeuillehouder, de heer Stam.

De heer Stam: Ik ga dat met plezier doen, mijnheer de voorzitter. Ik heb natuurlijk uitgebreid al in de commissie antwoorden gegeven. Ik zal proberen ook in de lijn van datgene wat net aan de orde is geweest een aantal vragen nog beantwoorden. Ik volg dan maar toch even de volgorde van de sprekers. Wat de VVD betreft: het zal u niet verbazen dat ik daar blij mee ben. Het wordt een evenwichtig plan genoemd, dat vind ik ook. Ik vind, wat dat betreft ben ik het helemaal met de heer Faas eens, dat zal u niet verbazen. Larens Behoud, ik vind het pleidooi wat mijnheer Loeff houdt zeer aansprekend. Ik begrijp dat hij ook zijn moeder ten tonele voert en zegt: Laren moet leefbaar blijven. Ik snap ook heel goed de worsteling die de fractie heeft gehad. Ik kan u in ieder geval ook vertellen: dat is de worsteling die ik ook heb natuurlijk, want je maakt uitgangspunten met elkaar en ik heb in de commissie ook gezegd dat uiteindelijk ook je in een worsteling terecht komt waar je moet proberen om zo goed mogelijk de uitgangspunten overeind te houden, maar tegelijkertijd je ook enige beweeglijkheid moet hebben, omdat je ook andere belangen in het spel hebt. Ik kom daar zo dadelijk bij een antwoord op mevrouw Timmerman zo ook nog wel even op terug. Ik vind dat uiteindelijk we met elkaar een plan hebben ontworpen, eerst het plan wat we met elkaar ook bekeken hebben, wat we allemaal – zowel u als de commissie Ruimte en Kwaliteit, maar ook het college – een slecht plan vond. Hebben we keurig onder de grond gestopt en we zijn teruggegaan naar het historiserende plan wat mijnheer Loeff – die eer komt hem ook toe – naar voren heeft gebracht. Ik vind dat ook die commissie Ruimte en Kwaliteit, die zal ongetwijfeld zoals altijd een aantal kanttekeningen plaatsen, hebben geplaatst, heeft ze ook gedaan. Die zullen ongetwijfeld worden opgelost bij het '...' over de detaillering, maar in grote lijnen heeft de commissie Ruimte en Kwaliteit wel degelijk gezegd dat zij het een goed plan vond. Natuurlijk kun je dan vervolgens praten over: is het dan toch niet te letterlijk afgeweken van de bouwnota? Ik heb dat toegegeven: natuurlijk is er wat afgeweken van de bouwnota. Maar dat leidt uiteindelijk tot een ontwerp en tot een plan waarvan je met elkaar zou moeten kunnen vinden dat het een goed compromis is en een goed uitgangspunt, waarin wel degelijk historiserend gebouwd wordt, waar wel degelijk rekening wordt gehouden met de vierkante meters die ook in het bestemmingsplan staan. We gaan niet boven de vierkante meter-footprint uit. We gaan wel uit boven, dat is waar, over de kubieke meters, maar niet zoveel meer dan in het bestemmingsplan staat. Want datgene wat er staat dit moment, de Golden River, dat is – en daar zijn geloof ik de geleerden het ook wel over eens – is eigenlijk een onafgebouwd gebouw, is half gebouwd. Wat we eigenlijk nu doen is dat gebouw completeren, zou je kunnen zeggen. Dus met andere woorden: ik heb die worsteling ook gehad en ik herken de worsteling die u ook heeft gehad, ook binnen uw fractie. Tegelijkertijd heb ik heel goed geluisterd naar de commissievergadering en u heeft erop aangedrongen om nog eens mijn best te doen om met architect/ontwikkelaar tot een oplossing te komen en ik geloof datgene wat we naar voren hebben gebracht uiteindelijk naar u toe worden gebracht, dit is volgens mij wat uiteindelijk de ontwikkelaar toe bereid is te doen. Dat heeft hij niet van harte gedaan natuurlijk, in de zin van: nou, dat geef ik even weg. Maar dat heeft de nodige druk gekost. Maar ik denk dat we alles bij elkaar nu een

evenwichtig plan hebben, zoals mijnheer Faas dat heeft genoemd, waarbij tegelijkertijd ook de architectonische uitgangspunten overeind zijn gebleven. Ook als je een paar kleinere appartementen maakt, ondanks het feit dat weliswaar een ontwikkelaar zegt 'dat vind ik commercieel niet zo interessant', dan is toch dat het uitgangspunt en in ieder geval is de architectonische uitwerking nog steeds hetzelfde. Dus het gebouw als zodanig doet er niks aan af. Dan heeft mevrouw Temmerman gebruikt grote woorden over dat wij door de raad vastgestelde kaders negeren. Wij negeren op een aantal onderdelen, onderdelen die wij bekeken hebben, wij negeren helemaal niks, maar wij proberen zo goed mogelijk die bouwnota te volgen. Alleen, en dat heb ik een aantal keren al gezegd, proberen we te bewegen in het spel wat zich ook afspeelt rondom een architect, een ontwikkelaar, een college wat ook nog bepaalde opvattingen heeft. Je probeert zo goed mogelijk en zo dicht mogelijk te blijven bij die bouwnota, dat hebben we volgens mij ook gedaan. Om nou te roepen dat wij daarmee de democratie met voeten getreden hebben, ik heb me wel eens voorgesteld hoe dat nou is, maar ik kan me toch niet goed voorstellen dat dat in dit geval ook aan de orde is. Dus het verhaal dat wij willekeur hanteren, dat wij de democratie met voeten treden, mijnheer Wegter heeft er ook het nodige van gezegd: ik vind het om het voorzichtig te zeggen tamelijk overdreven. Dan zijn er vragen gesteld van verschillende kanten over: hoe is het met de motie die door uw raad is aangenomen, over het hospice? Vanochtend hebben we dat voor de eerste keer ook besproken in het college, komt volgende week ter besluitvorming naar het college toe. De ambtswoning – heb ik al eerder gezegd in de notitie ook aan de raad – is op dit moment een gemeentelijk monument en dat zal het ook blijven. Dus er is geen enkele reden om aan te nemen dat dit in een soort package deal verpakt wordt. Het is een gemeentelijk monument, het zal als zodanig ook aan de markt worden aangeboden wat ons betreft, als het hospice niet in staat is gereduceerd te worden. Er is geen enkele reden om nu de suggestie te doen alsof wij dat samen met de Golden River in één package zullen stoppen. Het is een gemeentelijk monument, het zal als zodanig – als het de orde komt – als het een hospice wordt blijft het dat ook, als het geen hospice wordt is hetzelfde uitgangspunt nog steeds aan de orde. 'Hoe is het met de verkoopbaarheid?', vraagt mevrouw Timmerman. Wij en ikzelf hebben natuurlijk een waardebeoordeling laten maken. In die waardebeoordeling, toen was de corona al dreigde te gaan komen, het was al duidelijk dat, we hebben ook gevraagd 'als de Golden River-plannen door zouden gaan, wat betekent dat dan?'. Ik kan u zeggen, maar ik kom er in een later stadium nog een keer op terug, ik zal u niet verrassen met getallen of uitgangspunten, ik kom daar uiteraard nog een keer op terug als we daar in het college ook nog eens een keer een besluit over hebben genomen. Ik zal proberen ook de raad daarin mee te nemen. Ik kan er alleen op dit moment van zeggen dat de verkoopbaarheid nog steeds bijzonder goed is en dat de makelaar die we dat hebben gevraagd te doen nog steeds aan ons een hele goede prijs heeft gegeven en ook aangeeft dat dat in die staat waarin het zich bevindt – ook al is het op dit moment verwaarloosd, maar dat was het zes maanden geleden ook al – nog steeds zeer goed verkoopbaar is. Dat geeft ook antwoord op de vraag die mijnheer Van den Berg stelt. Ik respecteer in ieder geval zijn opvatting dat hij het nu zakelijk benaderd en ook bereid is om het amendement zoals het is opgesteld ook te steunen. Mijnheer Wegter heeft gezegd dat hij liever had gehad dat het gebouw uitbleef gaan van die negen appartementen. Dat is een hele strijd geweest, dat heeft te maken met de worsteling waar wij met zijn allen deel van zijn geweest, maar ik heb uiteindelijk het zover gekregen dat ik ook bereid ben om dat amendement vol te steunen en het college zal dat ook zeker doen. Ik ben wat dat betreft ook blij met de steun die u uitsprekt. Het punt is inderdaad als u zegt 'het zijn zes dure en zes kleinere appartementen', het is zeker waar dat die kleinere appartementen ook nog steeds duur zijn. Dat heb ik de vorige keer ook al eens gezegd, maar het is natuurlijk niet zo dat dat, ik durf er ook op dit moment in dit gremium in ieder geval niet een voorspelling over te doen. Maar ook de kleinere appartementen zullen niet goedkoop zijn, dat is wel duidelijk. De opmerking van de heer Vos, die heeft vorige keer al het nodige gezegd. Het lijkt mij in dit stadium niet, ik weet ook niet of hij een vraag heeft gesteld, maar in ieder geval, hij heeft een mening verkondigt en het zal mijnheer Vos niet verbazen dat wij het als college daar niet mee eens zijn. Dat was wat mij betreft, mijnheer de voorzitter, in de eerste instantie, als er tenminste nog een tweede komt, was dat in de eerste instantie mijn reactie op de inbreng van de verschillende fracties.

De voorzitter: Dank aan de heer Stam voor de reactie in de eerste termijn. Ik kijk rond, ik neem aan dat alle fracties de behoefte hebben om een reactie in de tweede termijn te geven. Ik begin bij de heer Faas.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. In eerste termijn heb ik iets gezegd van hoe onze fractie erin zit ten aanzien van het eerste punt van het raadsvoorstel, in te stemmen met het plan zoals dat nu ter tafel ligt. Dat is ook het tweede punt en daar had ik nog niets over gezegd en dat is de bestemming van de opbrengst van de grond. Levert € 400.000 op, ik ben van mening dat de wethouder daar een mooie vierkante meterprijs bedongen heeft. € 120.000 naar sociale woningbouw en € 330.000 in de dorpschatkist, dat moet toch iets zijn waar zelfs mijnheer De Jong blij van zou worden, mag ik aannemen. Ook daarmee kan de VVD-fractie instemmen.

De voorzitter: Mijnheer Loeff, Larens Behoud.

De heer Loeff: Voorzitter, dank u wel. Misschien goed om toch nog even de vergelijking te maken, horende de geluiden ook vanaf de tribune vanuit Liberaal Laren, over massaliteit en grootte. Als je kijkt naar het ontwerp en je ziet hoe de welstandscommissie dit heeft beoordeeld, dan zie je dat het plan past binnen de footprint en dat het past in de schaal van het dorp. Men heeft in de eerste instantie geadviseerd: negen appartementen. Dan komen we ook meteen op de opmerking van mijnheer Wegter, over een kleiner aantal versus een groter aantal. Toen was er een plan met elf appartementen, die elf appartementen zouden een grotere footprint zijn. Toen is er gezegd: kunnen we niet op de kleine footprint meer appartementen maken? Nou, het amendement wat wij nog hebben ingediend voldoet in nog grotere mate aan een opdeling van de grote appartementen naar kleinere appartementen. De betekent dat ze misschien weliswaar duur zullen zijn, maar nog steeds vallen in het middensegment. Dat is nou precies waar we vanuit Larens Behoud voor strijden, dat mensen die een woning, vrijstaand vaak, te koop zetten, omdat ze slecht ter been zijn naar een appartement zouden willen, de hebben ze vaak een villa met een waarde misschien wel van boven de miljoen euro, goed stuk tuin erbij, vrijstaande garage en als je die achterlaat in eigen dorp en dan naar een appartement kunt gaan wat een aantal tonnen goedkoper is dan is dat precies waar we als Larens Behoud voor staan: namelijk voor doorstroming van woongenot, behoud van woongenot in het eigen dorp op een locatie op loopafstand van de winkels. En dan gaat het ook over levendigheid, want dan houden we de mensen in eigen dorp en dan bouwen we dus niet voor rijke miljonairs van buiten die een leuk tweede pandje kopen et cetera, we bouwen voor mensen die iets achterlaten en waar weer bijvoorbeeld een gezin kan gaan wonen. Dat is denk ik wat we met dit amendement en met het uiteindelijke resultaat, en ik noem het geen compromis, het is gewoon een resultaat van een proces bereiken. Het is ook niet zoals de heer Wegter zegt een compromis om de coalitie in stand te houden, het is wat dat betreft een proces geweest waarin we goed hebben gekeken naar de uitgangspunten, waarin we hebben gezien dat er randvoorwaarden zijn en waarin we hebben gestuurd op herkenbaarheid van wat daar komt. Het is een zichtlocatie, maar we moeten het ook niet overdrijven. Het is 14 meter hoog, dat klopt, maar je kijkt naar Hamdorff, dan zijn de torens 22 meter hoog. Dus het wordt geen Hamdorff, het wordt ...

De voorzitter: Mijnheer Loeff, heeft een interruptie van de heer Vos.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. U doet nu voorkomen alsof de coalitie ervoor gaat zorgen dat daar mensen gaat doorstromen en dat er mooie huisjes vrijkomen en dat dan eventueel mensen met een gewone beurs ergens kunnen gaan wonen waar dan die rijke Laarders ruimte gemaakt hebben om in een appartement te gaan wonen. Maar hoe kunt u dat nou hard maken? Als die projectontwikkelaar dat neergezet heeft, dan zet hij een advertentie in de krant en wie bereid is om dat bedrag te betalen die mag daar gaan wonen. Want daar hebben wij geen enkel zicht op, daar kunnen wij helemaal niets mee. Dus u noemt een instrument om door te laten stromen, maar ik ben wel heel nieuwsgierig hoe u dan de werking van dat instrument gaat verklaren aan mij.

De voorzitter: Mijnheer Loeff.

De heer Loeff: De werking van dat instrument is weergegeven in eerdere rapporten die wij al hebben gezien van makelaars, waar de behoefte en de vraag voor Laren uit voortkomt. Ik heb een aantal makelaars gesproken en die zeggen: er is behoefte van mensen die hun villa achterlaten aan een appartement. Als je ziet in welke prijscategorie dat zit, natuurlijk kan het zo zijn dat er iemand uit Hilversum zegt 'goh, laten we eens verhuizen naar Laren', maar ook in Hilversum worden appartementen gerealiseerd van dezelfde grootte en met ongeveer dezelfde kostprijs. Dus natuurlijk zijn er mensen die verhuizen naar een andere gemeente, maar dat zal in dit geval maak je meer kans op doorstroming binnen de eigen gemeente. Dat is wat ik wil zeggen.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Vos.

De heer Vos: Sorry, neem me niet kwalijk, ik was te snel, voorzitter. Maar dat is geen antwoord op mijn vraag, mijnheer Loeff, want ik stel u de vraag: hoe gaat u nou voorkomen dat inderdaad die mensen uit Hilversum? Je kunt moeilijk bij de grens van Hilversum bij La Place gaan kijken: u mag hier niet in met uw geld. Dat geldt voor andere mensen ook. U heeft geen instrument om ervoor te zorgen dat die doorstroming ook daadwerkelijk plaatsvindt. Als wij dan zeggen: maar dat komt wel goed, want de makelaars zeggen. Ik ben niet zo overtuigd van de werkzaamheid van de makelaars in die zin.

De voorzitter: Interruptie wordt aangevuld door de heer Van den Berg. Eén moment, mijnheer Loeff.

De heer Van den Berg: Maar dan meer als een interruptie op de heer Vos. Kijk, dit is precies het probleem waar we in zitten, maar elke keer als we kijken naar buiten deze gemeente moeten we ons wel realiseren dat wij ook heel veel effect hebben en heel veel vragen bij bouwen in onze omgeving van de andere gemeentes. Als je dan hebt over sociale woningbouw dan word ik eigenlijk alleen maar blauw als Hilversum het voortouw neemt en zegt: we gaan in de komende jaren 10.000 woningen bouwen. Dan denk ik: dat is in ieder geval een gemeente die snapt wat er nodig is. Aan de andere kant is dat ook direct de vertaling – en dan stop ik mijn interruptie, voorzitter – dat dit wat hier nu ligt, en de heer Loeff verwoordt het mooi, en of het een compromis is en of we er ingezakt zijn, ingepiepeld zijn, dat die tweede al lang op de achterplank lagen. Het zal allemaal wel, maar feit is dat er gewoon een mooi plan ligt nu, waarbij we elf appartementen bouwen in dit dorp en iedereen die nu een villa van anderhalf miljoen achterlaat kan voor straks misschien acht, negen ton inderdaad een appartement kopen. En al zijn het er dan maar drie, dan zijn het er in ieder geval drie. Maar veel meer konden we ook niet bouwen.

De voorzitter: Dank aan de heer Van den Berg. Mijnheer Loeff, wilt u ... Oh, mevrouw Klingenberg. Dit wordt een minidebatje, maar daarna ga ik wel terug naar de heer Loeff. Mevrouw Klingenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Klingenberg: Nou, ik heb mijn hele korte vraag. Ik denk, als wij nu vaststellen, tenminste de meerderheid van de raad, want zoals het er uit ziet gaat een derde van de raad helemaal niet met dit plan akkoord. Een derde vind ik best veel, maar dat terzijde. Ik denk dat als het nu vastgesteld wordt en je geeft als raad aan dat ze de voorverkoop doen bijvoorbeeld, een paar maanden. Ik denk dat je dat vast kan leggen, als je dat zou willen. Dat de mensen uit Laren als eerste de kans krijgen om daar eventueel te gaan wonen.

De voorzitter: Dank aan mevrouw Klingenberg voor de toevoeging. Mogelijk kan de heer Stam in zijn tweede termijn er nog op reageren. Mijnheer Loeff, reageert u nog even op de heer Vos en vervolgt u dan uw betoog. Dan sluiten we deze interruptie af.

De heer Loeff: Dank, voorzitter. Inderdaad, wij kunnen het niet garanderen, maar mevrouw Klingenberg doet meteen een goede suggestie, waarvan we kunnen kijken of dat zou werken. Want ook de heer Vos weet dat alleen bij sociale woningbouw mogelijke toewijzing zou werken, dat je dat in eigen gemeente zou kunnen doen en zelfs daar is het niet te garanderen. Maar je ziet dat de stromen en de belangstelling en de mensen die zeggen 'we zouden dat in eigen dorp graag willen', dat zijn gewoon geluiden die wij in het dorp opvangen, dus wij zien daar een mogelijkheid in dat dat gaat plaatsvinden. Zeker met appartementen zoals die nu gaan gerealiseerd worden.

De voorzitter: Bent u aan het eind van uw termijn?

De heer Loeff: Ja, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Helder, dan geef ik het woord aan mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, voorzitter. Om even op het laatste in te gaan, mevrouw Klingenberg, ik vind het een hele fantastische iets wat u zegt, maar in de praktijk is dat natuurlijk volslagen onmogelijk en dat weet mijnheer Loeff ook. Even ingaan op mijnheer Faas, die begon met: er is heel veel vergaderd. Dat geldt misschien voor de coalitiepartners, maar niet voor de oppositie. Er is ooit een keertje een informatieavond geweest met een plan met een groot scherm en dat is daarna de prullenbak weer ingegaan omdat het nergens aan voldeed. Toen is het heel lang stil gebleven. Toen is het naar de welstand gegaan en daar waren alleen Karel Loeff en ik om te zien wat daar kwam en dat was ook weer veel te groot. En toen kregen we dit, met de verkoop van het stuk van de ambtswoning als getoverd uit de hoge hoed. U heeft het over grandeur. Sorry, maar dit is zo opgeblazen dat er van grandeur absoluut niet meer te spreken is. Dat was het geweest als het de mate had aangehouden van het oude Stationshotel. Misschien één of twee meter langer, dan had er een mooie grandeur gestaan en hadden wij ook gezegd: bouw maar en begin morgen maar. Maar dit is zo ongelooflijk uit zijn voegen getrokken dat het alle perken te buiten gaat. Er werd ook gesproken over de hoge plafonds. Ik heb heel veel oneigenlijke argumenten voorbij zien komen, daar ga ik allemaal niet op in. Mijnheer Van den Berg die zei: laten we hier nou maar 'ja' tegen zeggen, want straks worden we verrast met één groot megacomplex. Mijnheer Van den Berg, daar gaan we zelf over. Bovendien, die grond is van de gemeente van daarnaast en het is een monument. Dus ik zou u niet bang laten maken door mensen die dit gebouw heel graag willen neerzetten en met allerlei bangmakerij aankomen: anders dit en anders dat. Want dat is hier totaal niet aan de orde. Wij hebben het, en dan kom ik bij mijnheer Wegter, die is er een kei in om altijd mijn woorden te verdraaien, die zegt: mevrouw Timmerman die heeft het over 'de democratie is hier niet mee gediend' als haar een bouwplan niet aanstaat. Nee, mijnheer Wegter, als de kaders genegeerd worden, als beleid dat wij als gemeenteraad hebben vastgesteld volledig genegeerd worden. Dan, daar is de democratie niet bij gediend. Toen had u het ook nog over de prijs. Ik kan u vertellen dat ook van dat 'tegen de hoogste prijs heeft de ontwikkelaar dat gekocht', nou, dat is dus niet waar, ik ken de cijfers. Die zijn ook bekend, 2,6 miljoen, heeft ook al in de krant gestaan en voor zo'n stuk is dat natuurlijk een appel en een ei. Zo hoog mogelijk de ambtswoning verkopen tegen een zo hoog mogelijke prijs, dat waren niet mijn woorden, dat waren de woorden van de wethouder. Want wij wilden, daarom hebben wij een motie ingediend om daar een hospice in te laten gaan. Wij willen ook graag een leefbaar dorp, mijnheer Vos, en ik kan het eigenlijk niet anders dan volledig met u eens zijn. Dan zegt de wethouder: we hebben iets afgeweken van de bouwnota. Nou, dat is het understatement van het jaar. De wethouder vindt het heel gewoon om mee te bewegen met de architect, maar hij beweegt wel heel erg mee met de architect. De wethouder hoort vastgestelde kaders te respecteren van de raad en als dat niet kan dan hoort de wethouder terug te komen naar de gemeenteraad en te zeggen: ik zit met een probleem, kunnen we het er met elkaar over hebben wat er dan wel mogelijk is? En niet op deze manier. Tot slot nog, mijnheer Loeff, sorry, u heeft het over de welstandscommissie, dat die dat beoordeeld heeft. U weet net goed als ik dat de welstandscommissie een

plan nooit beoordeeld op vastgesteld beleid of op bestemmingsplannen, daar kijken ze niet naar. U weet net zo goed als ik hoe het laatste welstandadvies tot stand is gekomen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank, mevrouw Timmerman. Het woord is aan de heer Van den Berg van de CDA-fractie.

De heer Van den Berg: Kijk, die allerlaatste zin van mevrouw Timmerman van Liberaal Laren: u weet ook hoe het heeft gewerkt of tot stand is gekomen. Kijk, daar zit een beetje mijn lastigheid. Er worden vaak dingen gesuggereerd en daar wilde ik nu eigenlijk van wegblijven, want het gaat gewoon om een puur feit en je kan iets wel of niet mooi vinden en je kan de wethouder wel of niet leuk vinden, maar dat is allemaal op zich niet aan de orde. Daarom ben ik eigenlijk ook blij verrast met de oud-CDA-collega Maria Klingenberg, die net dan eigenlijk nog weer echt een positieve inbreng heeft door te zeggen: kijk nog eens even of er bijvoorbeeld met de verkoop, met de eigenaar, met de verkoper/makelaar straks een afspraak is te maken over achterblijvende villa's in dit dorp waar weer gezinnen kunnen wonen. Kijk, dat is een vorm van besturen of politiek bedrijven waarvan ik denk: dat is op zijn minst in ieder geval de moeite waard om de wethouder, niet zozeer alleen de fractievoorzitter van de grootste partij, maar ook de wethouder en de wethouder financiën dat nog eens mee te geven, of dat misschien inderdaad nog bespreekbaar is. Maar dat doet niks af aan de ruimtelijke ordeningszaak en de uitstraling die nu voorligt. Er viel nog het woord 'bang'. Ik weet niet of ik bang overkom, maar ik wil dat niet in de sfeer trekken van bang. Het enige wat ik heb gezegd is dat wij – misschien zijn dat gemakkelijke woorden – niet gepiepeld willen worden, maar eigenlijk heeft de wethouder dat op een mooie manier aangegeven: de ambtswoning is een gemeentelijk monument. Dat blijft het, dat is het, dat blijft het en dat gaat natuurlijk wel of niet verkocht worden. Hopelijk gaan we nog stevig debatteren over een hospice, maar in dat verband heb ik die woorden gekozen: dan is het goed dat er nu een mooi afgesloten plan ligt. Volgens mij overhalen hoeft niet, want het plan zou zonder mijn stem ook wel doorgaan, maar juist daarom heb ik ook niet alleen, maak ik niet een draai omdat ik het allemaal niet meer snap of wat, maar heb ik ook gewoon tegen Karel Loeff gezegd: als je het voor elkaar weet te krijgen om er één of twee appartementen bij te krijgen dan wil ik hem ook wel mee-indienen. Want soms is het ook gewoon onderhandelen op de vierkante centimeter en ik heb serieus gedacht, en of het nou wel of niet zo is dat maakt mij ook niet zoveel uit, maar laat mij dat dan lekker denken: als wij met die suggestie aan de heer Loeff en aan de VVD-fractie nog één of twee appartementen meer eruit kunnen halen en de wethouder kan misschien ook in zijn gesprek nog zeggen 'er gaat ook nog een oppositiepartij mee'. Ja jongens, als dit dan de werkwijze is en we komen gewoon op elf appartementen met een gebouw waar – over smaak valt niet te twisten – iets moois staat. Ik heb het woord 'historisch' ook niet genoemd, want eigenlijk maakt me dat ook helemaal niet zoveel uit. Het gaat erom dat er een gebouw staat dat de opbrengsten onder punt twee – gelukkig nog even door de collega Faas van de VVD aangehaald – dat in die rekensom er zo meteen nog geld in een sociaal fonds komt. Dan denk ik gewoon: voor dit moment is dit een afgesloten geheel en wensen we de wethouder heel veel succes, maar vooral ook met er nu ook inderdaad gas op blijven geven dat dat inderdaad tot uitvoering komt. De woorden die uitgesproken zijn door de wethouder richting de CDA-fractie, dat het een gemeentelijk monument is, dat we daar nog over te spreken komen, denk ik: dat is ook een uitspraak waarmee ik in ieder geval voor dit moment voldoende beantwoord vind op de vragen die daar nog omheen leefden in de eerste termijn. Ik wens iedereen heel veel succes en ik hoop dat het er gauw staat.

De voorzitter: Dank aan de heer Van den Berg. De heer Wegter.

De heer Wegter: Voorzitter, het meeste is al gezegd, denk ik. Ik denk dat de teerling geworpen is. Niettemin herinner ik nog even aan de informatiebrief die we kregen, gedateerd 16 april, waarin wordt gezegd – toen ging het over de vraag, we hadden dus zeven dure en vier kleinere – wordt gezegd: een verdere verkleining van de appartementen, bijvoorbeeld aan de voorzijde, is niet wenselijk noch mogelijk, vanwege de implicaties voortkomende uit de wens van de gemeente om te kiezen voor een historiserend ontwerp wat nu voorligt. Ik heb daarnaar verwezen bij de commissievergadering en vervolgens gevraagd

wat de wethouder daarvan vond, respectievelijk de architect. Daar kwam toen geen duidelijk antwoord op, maar dat antwoord ligt er nu. Namelijk: het blijkt toch mogelijk te zijn, zonder het project als zodanig fundamenteel aan te tasten, om daar nog twee appartementen aan toe te voegen. Daar ben ik blij mee, omdat daarmee een politiek compromis is gevonden wat blijkbaar op een meerderheid kan rekenen. Ik ben politicus genoeg om te aanvaarden dat een meerderheid uiteindelijk nodig is om tot een besluit te komen. Ik heb alle respect voor de worsteling die niet alleen de wethouder, maar zeker ook Larens Behoud heeft gehad om tot dit compromis te komen. Ik denk dat er niets mis aan is om ook eerlijk te erkennen dat dit een compromis is. Ik had eigenlijk vanavond twee rollen koekjes mee willen brengen, zoete koekjes, en die had ik aan beide fractievoorzitters van de coalitie willen geven om mijn waardering uit te spreken dat zij na inderdaad een forse worsteling tot dit resultaat zijn gekomen. Ik kan mij in dit resultaat vinden, ik had een ander object, eerder een andere referentie, maar ik kan me hierbij neerleggen en ik denk dat al met al – en dat zeg ik uitdrukkelijk niet alleen Larens Behoud, maar zeker ook aan Liberaal Laren – dat de belangen van Laren ook met dit project zijn gediend. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u, de heer Wegter. Zoete koekjes zijn toegestaan, mits verpakt, want uiteindelijk moeten we de hygiëneregels in acht nemen. Mevrouw Klingenberg, is het een interruptie op de heer Wegter?

Mevrouw Klingenberg: Mijnheer Wegter die refereert er al aan dat het eigenlijk niet mogelijk was om kleinere appartementen te maken. Ik ben zelf bij de welstand geweest en toen heb ik dat ook letterlijk gehoord, dus ik weet niet, dat plan wat nu voorligt, is dat ook bekend bij de welstand? Toen zeiden ze dat het niet kon, want dat had met raampartijen en dakkapellen, het had met van alles te maken en dat kon niet en dat er meerdere appartementen zouden komen. Dus als wij nu zeggen 'wij kiezen toch voor twaalf', kan dat überhaupt?

De voorzitter: Daar gaat de wethouder denk ik nog op reageren. De heer Vos.

De heer Vos: Dank u, voorzitter. Om eerst te reageren op mijnheer Wegter: een worsteling was er. U kijkt naar één van de verliezers van de worsteling, maar dit terzijde. Er zijn nog twee dingen die mij van het hart moeten. Allereerst zegt de wethouder: ja, er komt nog een papier met betrekking tot de verkoop en de opbrengst en dergelijke, de opbrengst van de ambtswoning. Dat is natuurlijk heel merkwaardig, dat dat ons beloofd wordt op het moment dat we eigenlijk al carte blanche geven aan de wethouder, aan het college, om de boel te verpatsen. Dat is toch wel een beetje mosterd na de maaltijd, als we daarna nog een keer een taxatie krijgen. Ik weet niet of dat heel zinvol is. Dat was een constatering van mijn kant. Ten tweede, en dat is nog wel een wat serieuzere vraag: mijnheer Loeff zegt dat hij allerlei geluiden hoort in het dorp. Ik hoor ook wel eens geluiden in het dorp, maar dan hoor ik andere geluiden van mensen die 1,2 miljoen willen gaan betalen voor een appartement. Volgens mij heb ik die geluiden vanavond nog niet gehoord en ik denk dat dat minstens zulke belangrijk geluiden zijn.

De voorzitter: Dank, mijnheer Vos. Het woord is aan de heer Stam in de reactie op de tweede termijn.

De heer Stam: Ik heb er niet zoveel aan toe te voegen eigenlijk. Kijk, de opbrengst, daar heeft mijnheer Faas op gewezen, het is in ieder geval toch interessant dat deze VVD-wethouder aandacht heeft voor het feit dat we een sociaal fonds willen stichten, om in ieder geval datgene te doen wat ook waarschijnlijk noodzakelijk is om de sociale projecten die we op het oog hebben ook mogelijk te maken. In dat verband werd – ik weet niet wie de opmerking maakte – werd gezegd: ik hoop dat we volgende maand zowel Harmen Vosweg als Van Erven Dorensparck in de raad kunnen krijgen. Ik denk niet dat dat gaat lukken, omdat, de Sherpa dat gaat lukken, wat mij betreft, daar zijn we wel uit. Alleen ik zit met de Harmen Vosweg is het plan zo goed als klaar, wat mij betreft, en ook denk ik wat betreft de bewonersgroep, maar we hadden nog een participatierondje beloofd en dat is in deze tijd gewoon een heel lastig onderwerp

natuurlijk, hoe ga je dat organiseren? Dus ik ga proberen om dat zo snel mogelijk te doen, maar dat houdt de zaak op. Ik kan u alleen maar beloven dat het er aankomt. Dan geloof ik niet dat mijnheer Loeff, voor zover ik hem heb gevolgd, nog specifieke vragen aan mij had, als ik het goed heb niet. Bij interruptie was er een opmerking van mevrouw Klingenberg over voorkeurspositie voor Laren. Dat klinkt natuurlijk sympathiek, maar tegelijkertijd is het natuurlijk lastig, want op het moment dat een inwoner van Laren zegt: ik wou zo graag een appartement in Hilversum hebben ... Pardon.

De voorzitter: Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg: Ik bedoelde voorverkoop, dus dat het eerst korte tijd alleen voor Laarders zal zijn.

De heer Stam: Die begrijp ik. Maar die voorverkoop, A) juridisch mag dat helemaal niet, maar tegelijkertijd is het natuurlijk zo dat, ik wil natuurlijk met alle plezier praten met de ontwikkelaar om te kijken of hij gedurende een korte periode de voorrang wil geven aan mensen van Laren. Maar hij heeft natuurlijk ook te maken met een opbrengstpositie en ik kan dat denk ik niet afdwingen, maar ik kan de raad zeggen dat ik in ieder geval een pleidooi bij hem zal houden, om dat zo goed mogelijk gedurende korte termijn mogelijk te maken. Dan heeft mevrouw Timmerman is nog eens alle perken te buiten gegaan, oh nee, ik was alle perken te buiten gegaan, neem me niet kwalijk. Zoete koekjes, ik zou zeggen, ik zal de volgende keer wat bitterkoekjes voor haar meenemen, want ik vind het allemaal ontzettend bitter en zuur en weinig constructief, het spijt me heel erg. Maar ik wil graag proberen datgene te doen, ik heb aangegeven: ook een worsteling. U kunt zeggen: hij heeft alles weggegeven, 'Volledig genegeerd' zegt mevrouw Timmerman. Ik vind dat, met alle respect, vind dat geen serieuze behandeling van een op zichzelf toch serieus voorstel. Het welstandsadvies, daar hebben we het al eerder over gehad: daar hebben we volgens mij heel duidelijk een idee gekregen van de welstand op dit laatste ontwerp, dat zij daar heel goed mee kunnen leven. Dat heeft mijnheer Loeff ook aangegeven. Natuurlijk komt het nog terug – daar kan ik misschien zo dadelijk iets van zeggen – komt het terug in de procedure. Kijk, wat er nu moet gaan gebeuren is dat de ontwikkelaar zal een aantal onderzoeken moeten gaan doen, als de raad instemt. Die zal flora en fauna nog moeten doen, archeologie, de grondonderzoeken, et cetera. Het zal uitgewerkt moeten worden bouwtechnisch en verder technisch door de architect. Dan gaat het ongetwijfeld nog een keer naar de commissie Ruimte en Kwaliteit, daar komt zo'n vraag die mevrouw Klingenberg stelt natuurlijk opnieuw aan de orde. Het is zeker niet zo, dat heb ik net al in antwoord op mijnheer Loeff gezegd: als er kleinere appartementen komen tast dat op zichzelf het gebouw als zodanig niet aan. Dus het wordt niet groter dan het oorspronkelijk was en dat wordt architectonisch ook niet anders, maar ongetwijfeld zal de Ruimte en Kwaliteit nog op details zijn commentaar gaan geven en de architect de gelegenheid geven om, als dat nodig is, dat nog aan te passen. Uiteindelijk zal de ontwikkelaar een vergunning aanvragen en ik heb helemaal niet gesuggereerd, of misschien wel de suggestie gedaan, om de verklaring van geen bedenkingen niet te doen. Maar het staat helder in het stuk, dat we daar bij de raad op terug zullen komen om een verklaring van geen bedenkingen aan de raad te gaan vragen als we helemaal klaar zijn met de procedure. Een opmerking van mijnheer Wegter was: de voorkant werd indertijd bedoeld, veel meer de Stationsweg, want daar vond de architect dat je weinig aan kon veranderen. Maar we hebben aan de andere kant de mogelijkheid gevonden om er toch wat aan te kunnen doen. Ik gaf al aan: dat is niet zo eventjes een een-tweetje snel geregeld, maar er waren natuurlijk een aantal gesprekken voor nodig om hem toch zover te krijgen. Dus in die zin heb ik wel zeker geprobeerd om kaders overeind te houden. Het verpatsten, zoals mijnheer Vos dat noemt, ik heb al aangegeven: er is geen packagedeal, er zal geen packagedeal komen. We zullen terugkomen naar de raad met een opmerking, met een aantekening hoe het college aankijkt tegen de motie van de hospice en we zullen al dan niet een voorstel doen of wat we vervolgens met de ambtswoning gaan doen. Als ik in deze raad zeg dat het een gemeentelijk monument is en dat het een gemeentelijk monument zal blijven, dan mag ik toch verwachten en hopen dat u dat van mij zult aannemen. Dat was het, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Wethouder Stam, dank voor uw reactie op de tweede termijn. Indien niemand bezwaar heeft gaan we over tot stemming over het amendement en dan hoofdelijke stemming over het ... Mijnheer Stam, u wilt nog iets naar voren brengen.

De heer Stam: Wij hebben nog vandaag even met elkaar overlegd over een eventuele tekstuele aanpassing van het amendement. Dat is een technische aanpassing waarbij, ik wil het u wel voorlezen, zal ik dat doen, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Gaat geheel uw gang, u bent portefeuillehouder.

De heer Stam: Dat is technisch van aard, maar meer om, ik zal het voorlezen. Het besluit, et cetera, tekst 'in te stemmen met' te vervangen door, en dan komt de zin die eindigt bij 'Stationsweg 1': "Zoals aangegeven hebben wij dit amendement gevoegd de plattegrondtekening van de tweede verdieping." Daar wordt, we hebben vandaag even overleg gehad – Nanning en ik, de voorzitter moet ik zeggen – over een tekstaanpassing en die zou dan als volgt luiden – en ik hoop dat ik dat mee kan nemen en dat ik dat op die manier aan u duidelijk kan maken – na de komma zou dan komen, wat uitgebreider maar toch eigenlijk het zelfde inhoudende: "Waarbij de plattegrondtekening van de tweede verdieping gedateerd respectievelijk 24-2-20 en 10 maart '20 wordt vervangen door de plattegrondtekening van de tweede verdieping, gedateerd 28 april '20, zoals weergegeven in de bij dit besluit behorende bijlage." Dat is volgens mij materieel geen verschil, maar is dus wel waarschijnlijk juridisch en formeel een wat betere tekst. Dus het voorstel wat ik zou willen doen, mijnheer de voorzitter, dat we dit, als mevrouw de griffier dit ook heeft kunnen bijhouden, dat wellicht de voorzitter dat nog een keer op die manier kan verwoorden en dat in die zin in een procedure kan brengen.

De voorzitter: Om de heer Stam aan te vullen, de griffier heeft het overigens goed bijhouden, want het tekstvoorstel is van haar, op mijn verzoek omdat het amendement gewoon in deze vorm juridisch niet houdbaar is, maar exact dezelfde strekking dekt. Dus daar is een objectieve redactieslag heeft daarop plaatsgevonden. Maar dank voor het voorlezen, mijnheer Stam, zo is het inderdaad een correcte weergave en kunnen we met die toevoeging van mevrouw Holtslag de juiste tekst wel stemmen over het amendement. Mijnheer Van der Zwaan.

De heer Van der Zwaan: Als u toch de tekst wil gaan aanpassen zou voor mij de tekst nog duidelijker zijn, achter het woord 'twaalf appartementen' 'zes grote en zes kleinere'. Zes/zes. Niet dat er straks op dat formulier met die tekening geschoven kan worden, maar dat er heel duidelijk nu het compromis is of het voorstel is nu dat we naar zes grotere en zes kleinere appartementen gaan.

De voorzitter: Het is aan de indieners om daarop te reageren. Die kunnen daar nog het advies van het college inwinnen. Ik kijk even naar de indieners.

De heer '...': Ik vind het technische voorstel prima. Ik vind het ook prima om er zes/zes van te maken. Uiteindelijk blijven het er twaalf en dat is wat de verhouding uiteindelijk goed gaat weergeven.

De heer Bogaers: Mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Bogaers.

De heer Bogaers: Kunnen wij zo even een wc-pauze krijgen?

De voorzitter: Jazeker. Eerst even een besluit nemen. Ik heb twee redactievoorstellen. Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Ik wil eigenlijk even onze griffier hartelijk danken dat ze met ons meekijkt en dit amendement nog beter maakt, want daar ben je in een kleine gemeente wel bij gebaat. Want het zou heel zuur zijn geweest als binnen dit amendement en de tekst zoals die er lag weer ruimte gevonden was.

De voorzitter: Het amendement is op twee punten redactioneel aangepast. Ik zie geknik. Ik ga eerst gewoon stemmen over het amendement. Zeker, we gaan eerst stemmen over het amendement en dat doen we op een normale manier, de hoofdelijke stemming doen we over het hoofdvorstel. Het gewijzigde amendement luidt als volgt.

Mevrouw Holtslag: In te stemmen met het ontwerp en de nieuwbouw van twaalf appartementen, zes grotere en zes kleinere aan de Stationsweg 1, waarbij de plattegrondtekening van de tweede verdieping gedateerd en respectievelijk 24 februari 2020 en 10 maart 2020 wordt vervangen door de plattegrondtekening van de tweede verdieping gedateerd 28 april 2020, zoals weergegeven in de bij dit besluit behorende bijlage.

De voorzitter: Helder. Overige verslaggeving: dit is de juiste tekst van het amendement. Kunnen de fracties die het amendement steunen hun steun kenbaar maken? Dat zijn de fracties van de VVD, D66, Larens Behoud, het CDA en daarmee is het amendement aangenomen. Dan gaan we over tot hoofdelijke stemming over het hoofdvorstel. Daarvoor geef ik het woord aan mevrouw Holtslag, maar is er eerst behoefte aan een stemverklaring? Mevrouw Klingenberg. Zeker, gaat uw gang.

Mevrouw Klingenberg: Het plan had kleiner gekund en in dezelfde stijl. Dit was vastgelegd door de raad in beleid. Onvoorstelbaar dat de wethouder zich niet stoort aan vastgesteld beleid en naar eigen inzicht rommelt, zonder vooraf overleg met de raad en daarbij gesteund wordt door de coalitie. Het zal duidelijk zijn dat wij tegenstemmen, dat ik tegenstem.

De voorzitter: De heer Hurink heeft ook een stemverklaring af te geven.

De heer Hurink: Ik had graag vijftien middenklasse-appartementen gezien van vier tot zeven ton, maar ik denk dat zes bij zes een heel mooi resultaat is.

De voorzitter: De heer Bogaers. Het gaat allemaal van uw tijd op de plaspauze af, hè? Mijnheer Bogaers, gaat uw gang.

De heer Bogaers: Dat kan even wachten. Ik wou even zeggen: het enkel bouwen van een gigantisch appartementencomplex is niet iets wat mijn persoonlijke voorkeur heeft. Het feit dat we zijn begonnen met negen hele grote appartementen van meer dan een miljoen euro en nu zijn uitgekomen op twaalf appartementen waarvan er zes onder die prijs liggen en waarmee wordt beoogd om de doorstroom van de Larense middenklasse te stimuleren, dat is iets waar we als Larens Behoud ook heel erg trots op mogen zijn. Dus dat is iets wat mij ook heeft meegenomen om mij neer te leggen bij dit compromis. En ook het feit dat er geld vrijkomt hier voor sociale woningbouw. Ik wil de wethouder wel graag op het hart drukken hierna de sociale woningbouw hoogste prioriteit te geven en daar flink mee aan de slag te gaan. Dat is mijn stemverklaring.

De voorzitter: Dank, mijnheer Bogaers. Ik richt mijn blik naar boven en spreek niet tot de schepper, maar tot mevrouw Timmerman. Mevrouw Timmerman, aan u is het woord.

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, voorzitter. Er moet me toch iets van het hart en dat is dat ik het amendement ongelofelijk teleurstellend vindt. Als er een amendement zou zijn gekomen voor kleinere appartementen dan behelst dat normaal gesproken ook een kleiner gebouw, want als je kleinere appartementen hebt dan hoeft je niet zo'n groot gebouw te hebben. Na de toch wel hele grote woorden

van Larens Behoud in de krant en op de site, 'veel meer kleine appartementen – toen ging het over elf – anders gaan we niet akkoord', stelt me dit amendement ongelofelijk teleur. Van de VVD had ik het wel verwacht, maar van Larens Behoud niet.

De voorzitter: Helder. Dat waren de stemverklaringen? Dan geef ik nu het woord aan de griffier voor de hoofdelijke stemming.

Mevrouw Holtslag: Nummer vier. Nummer vier is de heer Faas.

De heer Faas: Voor.

Mevrouw Holtslag: De heer Van Goozen.

De heer Van Goozen: Voor.

Mevrouw Holtslag: De heer Hurink.

De heer Hurink: Voor.

Mevrouw Holtslag: De heer De Jong.

De heer De Jong: Tegen.

Mevrouw Holtslag: Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg: Tegen.

Mevrouw Holtslag: De heer Loeff.

De heer Loeff: Voor.

Mevrouw Holtslag: Mevrouw Niekus.

Mevrouw Niekus: Voor.

Mevrouw Holtslag: De heer Snoek.

De heer Snoek: Tegen.

Mevrouw Holtslag: Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Tegen.

Mevrouw Holtslag: De heer Vos.

De heer Vos: Tegen.

Mevrouw Holtslag: De heer Wegter.

De heer Wegter: Voor.

Mevrouw Holtslag: De heer Van der Zwaan.

De heer Van der Zwaan: Voor.

Mevrouw Holtslag: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Luid en duidelijk voor.

Mevrouw Holtslag: De heer Bogaers.

De heer Bogaers: Voor.

Mevrouw Holtslag: De heer De Bondt.

De heer De Bondt: Voor.

Mevrouw Holtslag: Tien voor.

De voorzitter: Helder. De uitslag van de hoofdelijke stemming is dat er tien stemmen voor het voorstel zijn uitgebracht en vijf stemmen tegen. Daarmee is het voorstel aangenomen. Ik begrijp dat er nu behoefte is aan een korte schorsing voor een plaspauze.

De heer Van den Berg: Daar heb ik een vraag over.

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nou, toen dat werd gesuggereerd werd, als wij nog een kwartiertje vergaderen dan, want ik heb niet zoveel zin om een kwartier pauze en vervolgens nog een kwartier te vergaderen.

De voorzitter: Mijnheer Bogaers '...' de schorsing kan niet langer dan vijf minuten duren, als het breed gedragen wordt. U moet echt op tijd terug zijn. Mijnheer Wegter.

De heer Wegter: Dat u even schorst geeft mij de gelegenheid om de coalitie te feliciteren. Ik heb de koekjes helaas vergeten, maar die zal ik morgen bezorgen.

De voorzitter: U houdt allemaal afstand en blijft even zitten en over vijf minuten open ik de vergadering.

Schorsing

De voorzitter: Mensen, wij gaan weer beginnen. Ik heropen de vergadering.

8. Moties vreemd aan de orde van de dag

De voorzitter: Wij gaan naar agendapunt acht: moties vreemd aan de orde van de dag. Wie mag ik voor de eerste motie, de motie van de VVD inzake veiligheidscontroles op scholen het woord geven? Dat is aan mevrouw Niekus. Mevrouw Niekus, aan u is het woord.

Mevrouw Niekus: Wat fijn, dank u wel, voorzitter. Er ligt een motie voor ons: veiligheid op de scholen. Dat is een beetje motie die al een poosje ligt, dat was nog voor de coronatijd, toen iedereen nog dicht bij elkaar mocht staan.

De voorzitter: Mevrouw Niekus, u moet iets meer in de microfoon spreken.

Mevrouw Niekus: Oh sorry. Dat was voor de coronatijd, lag deze motie er al, toen iedereen nog dicht bij elkaar kon staan. Nu zijn de scholen gesloten en is anderhalve meter de afstand van de kinderen als ze

straks weer naar school gaan. Dat is ook goed voor de gezondheid, maar ook goed voor de veiligheid. Straks in het najaar gaan de scholen natuurlijk weer helemaal draaien en dan is er een schoolreglement. Het schoolreglement dat voldoet op dit moment niet aan de eis dat men mag controleren in de kluisjes van de scholen. Dus nu moet er eerst toestemming gevraagd worden aan de ouders wegens de privacywet en ik zou het fijn vinden als het college in gesprek gaat met de scholen en dan probeert te stimuleren dat in het reglement van de scholen komt te staan dat ze bevoegd zijn dat als het nodig mocht zijn, dat zij kluisjes mogen controleren. Dit is de strekking van deze motie, ik hoop niet dat ik hem helemaal hoeft te lezen. Toch? Of moet dat?

De voorzitter: Mevrouw Niekus, de tekst van de motie wordt bekend geacht en is toegevoegd aan de digitale stukken, dus ook de mensen thuis hebben de teksten kunnen lezen.

Mevrouw Niekus: Goed zo, dank u.

De voorzitter: Mag ik danken voor de toelichting? Ik geef het woord aan wethouder Van Hunnik voor een reactie op de motie. Mevrouw Van Hunnik.

Mevrouw Van Hunnik: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Even checken of hij het doet, maar hij doet het. Dit is inderdaad een motie die al even ligt en ik zag hem eigenlijk een beetje in het licht van een artikel wat in de Volkskrant heeft gestaan begin maart. Dat ging over het Bindelmeer College in Amsterdam Zuidoost. Dat beschreef eigenlijk een verschrikkelijke situatie waarin kinderen in onveilige, criminele circuits verkeren en die werd voornamelijk eigenlijk gekenmerkt door een totaal uitzichtloze situatie en een omgeving en een gemeenschap waar kinderen totaal niet geborgen zijn. Waar er ook geen gemeenschapszin heerst en waar sprake is van enorme contrasten tussen deze kinderen die eigenlijk geen toekomst voor zich hebben en de grote Arena en de enorme grote kantoorgebouwen. Toen las ik de motie van u en toen dacht ik: een groter contrast is eigenlijk niet denkbaar. Tussen die plek en onze situatie in het dorp. Wat mijnheer Buitelaar, directeur van de school, in een pamflet heeft geschreven dat noemt hij De Droom. Hij zegt eigenlijk: wij moeten streven naar een dorpse omgeving, want dat is de ideale omgeving voor kinderen om in op te groeien. Laten wij nu in zo'n dorpse omgeving leven in Laren, want van gebrek aan veiligheid is op onze scholen – ook op ons voortgezet onderwijs, want daar heeft u het over – eigenlijk geen sprake. Ik heb niet zozeer de taak als wethouder om toe te zien op de orde op de scholen, maar ik ben wel regelmatig in contact met de scholen, met mijn ambtenaren. Dan praten we echt niet alleen over de huisvesting of over roken op straat of wat dan ook. Nee, dan praten we ook wel over meer dingen, maar voornamelijk eigenlijk over de zorg die ik heb, en met mij velen, over hoe het met de kinderen gaat. Dat is een veel grotere zorg voor mij, en gelukkig hoeft ik me geen zorgen te maken over de veiligheid. Het is overigens ook een kwestie van de scholen zelf, want zij zijn ook zelf verantwoordelijk voor de kinderen en ook de veiligheid van de docenten. Dus ik heb eigenlijk zelf geen aanleiding om daar iets mee te gaan doen en ook is het zo dat mochten de scholen zelf het gevoel hebben dat er een onveilige situatie zou zijn op de scholen, dan weten zij mij natuurlijk te vinden en ook de burgemeester. Er zijn ook netwerken voor om daarop te acteren, als het nodig is. Maar ik heb eerlijk gezegd geen aanleiding om daar nu iets mee te doen en bovendien denk ik dan: als we toch al die contacten hebben en als er signalen zouden komen van onrust – zoals op straat, niet eens op school, maar op straat – dan wordt dat altijd uitgezocht en daar zijn mensen voor.

De voorzitter: Mevrouw Niekus, gaat uw gang.

Mevrouw Niekus: Dank u wel. Dank u wel, wethouder, inderdaad voor deze toelichting. Ik snap uw zorgen, in Amsterdam en we zitten hier in Laren en ik begrijp ook dat wij daar als gemeente niet veel aan kunnen doen, maar u kunt in ieder geval wel stimuleren bij de schoolhoofden dat het in het reglement komt te staan. Want nu is het privacy-recht erop, mocht er een keer een geval zijn dat het gevaarlijk is of nodig is,

dan kan je dus niet ingrijpen bij de scholen, omdat je niet op papier de toestemming hebt van de ouders. Als het in het schoolreglement geschreven staat en de ouders ondertekenen dat dan kan je altijd ingrijpen op het moment dat het nodig is. Daar hoeft je dus niet te wachten, maar dan kan je dus daadwerkelijk direct iets doen als directeur van een school. Daar gaat het mij om.

Mevrouw Van Hunnik: Ja, dan kom ik toch eigenlijk ...

De voorzitter: Ho, wacht, wacht. Het woord is zo meteen aan mevrouw Van Hunnik, maar ik geef nog even het woord aan de heer Van den Berg, want veiligheid is natuurlijk een belangrijk onderwerp, het is goed dat we het hier agenderen, ik neem aan dat mevrouw Van Hunnik het ook meeneemt en dan kunnen we dat ook zo hier bespreken. Mevrouw Van den Berg.

De heer Van den Berg: Noemt u me nou mevrouw?

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Bang ben ik niet, maar ik kan wel chagrijnig worden. Ik ben blij met de beantwoording van de wethouder en ik hoop vooral dat ze standhoudt door de motie te ontraden, of er in ieder geval niet in mee te gaan. Ik zat het een beetje aan te horen en ik ben nog vader van schoolgaande kinderen en je moet voor de meest gekke dingen een handtekening zetten. Ik verbaas me er ook wel een beetje over dat dit uit een liberale hoek komt, om toch een beetje achter de voordeur te kijken. In verband met de corona was het al bijna zo dat als acht mensen binnen zaten en het mocht niet, dat je dan bij wijze van spreken de politie aan de deur kreeg die dan misschien konden zeggen: je krijgt een bekeuring. We leven in heftige tijden, maar laten we niet al te zeer ingrijpen op scholen en dat vooral daar laten, zeker gelet op dat we hier niet een groot probleem hebben en anderzijds de jeugd nog een klein beetje privacy geven. Dus de motie, hij is sympathiek, dat moeten we altijd zeggen, want anders staat morgen in de krant dat ik het niet nodig vindt of de onveiligheid niet in acht neem – dat zal er nu dan wel in komen te staan – maar ik wil eigenlijk, het is sympathiek, mooi, maar wij gaan er als CDA-fractie niet in mee, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank aan de heer Van den Berg. U klonk sowieso niet boos en ook niet chagrijnig of bang, dus dank. Wie kan ik nog meer het woord geven over de motie? Mijnheer Vos.

De heer Vos: Dat lijkt inderdaad heel sympathiek, ik ben het met mijnheer Van den Berg eens. Het is ook een beetje een merkwaardige motie in die zin: scholen tobben hier enorm mee, met dit soort zaken. Dat is logisch en ik weet gelukkig iets van het onderwijs, maar laten wij nou als raad en als gemeente niet denken dat wij met zo'n aanwijzing het veel gaan verbeteren. Dat klinkt dan wel een beetje betweterig namelijk. Ik denk dat scholen en directeuren hier heel erg druk mee zijn en zich het hoofd breken om dat goed te regelen en dan zitten ze niet te wachten op een wethouder die zegt: misschien moet je het even zo doen. Want ik denk dat ze er al lang over nagedacht hebben.

De voorzitter: Mevrouw Niekus, gaat uw gang.

Mevrouw Niekus: Weet ik, ik ben ook in contact met scholen en er is een school in Laren die het heel belangrijk vindt dat de politiek dit ondersteunt. Omdat ze zeggen: we hebben daar heel veel moeite mee en wij willen graag dat het in het reglement komt en als de politiek dat ondersteunt is dat voor ons makkelijker. Dus vandaar deze motie.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik, is er nog aanleiding voor u ... Oh, mevrouw Timmerman, excuus.

Mevrouw Timmerman: Toen ik dit las toen dacht ik: hoe groot is het probleem in Laren? Want die problemen die zitten inderdaad in Amsterdam. Mijn tweede vraag was eigenlijk, had mevrouw Niekus niet beter eventjes bij haar coalitiewethouder in de wandelgangen kunnen vragen: is er inderdaad een groot probleem en kunt u er iets aan doen? Dan hadden we deze motie niet nodig gehad.

Mevrouw Niekus: Gaat u ervan uit dat ik dat niet heb gevraagd?

Mevrouw Timmerman: Mag ik even uitpraten, mevrouw Niekus?

Mevrouw Niekus: Er wordt via de voorzitter gesproken hier, dames.

Mevrouw Timmerman: Want ik ben het met mijnheer Van den Berg ook eens en met mijnheer Vos: je moet niet ingrijpen als het niet nodig is. Maar nu zegt mevrouw Niekus: er is wel een school die erom vraagt. Waarom vraagt u dan niet of dat ze de gemeenteraad een brief sturen, het college een brief sturen en daarin de ernst aangeven, ook naar de wethouder, en dan kunnen we er misschien wat aan doen.

De voorzitter: Mevrouw Niekus en dan geef ik het woord aan de wethouder.

De heer Van den Berg: Bij interruptie, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Wat er nu gebeurt bij inbreng van Liberaal Laren, dan zou het bijna in de sfeer terechtkomen als je hier nu over door gaat praten dat de wethouder ons onvolledig informeert of dat wij een veiligheidsprobleem hebben. Dat kan toch niet zo zijn?

Mevrouw Timmerman: Mag ik hierop antwoorden, voorzitter?

De voorzitter: Nee, wacht even, mevrouw Timmerman. Ho, stop. Het woord is eerst even aan mevrouw Niekus, dan geef ik het woord terug aan u.

Mevrouw Niekus: Dank u, voorzitter. Er is het dit moment ook niet direct een probleem, daar heb ik het niet over. Ik heb het wel over als ondersteuning van de scholen dat wij als politiek de scholen ondersteunen, omdat die vraag daar ligt, dat is bij mij binnen gekomen via de politie en via de scholen zelf. Daarom ligt deze motie daar en die vragen ons: oh, het zou heel fijn zijn als de politiek ons ondersteunt. Die brief die hoeven zij niet direct te sturen, het hoeft allemaal niet helemaal in het openbaar, hoewel het natuurlijk nu ook in het openbaar is. Maar ze hebben mij in het begin van het jaar gevraagd: is die ondersteuning daar, kan het ondersteund worden? Dus ik vraag om stimulatie van de wethouder om te stimuleren of dat in het reglement kan staan, zodat de ouders straks bij het begin van de schooltijd kunnen ondertekenen en dan is er verder niks aan de hand. Mocht er dan iets zijn, dat ze dan direct iets kunnen doen.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman en dan de heer Loeff.

Mevrouw Timmerman: Dit zijn twee tegengestelde meningen en ik onderschrijf het verhaal van de wethouder.

De voorzitter: Mijnheer Loeff.

De heer Loeff: Voorzitter, ik dacht in de eerste instantie: interessante motie, prima. Het is natuurlijk altijd goed en de wethouder zegt ook: ik ben in gesprek. Maar ik ben wel een beetje verbaasd over wat mevrouw Niekus zegt: er is een school en die zou het heel fijn vinden dat de politiek en misschien zelfs de

politie, dat die iets doen, omdat de school zelf niet iets in zijn eigen reglement kan zetten. Ik vind het uiterst merkwaardig dat een school niet zijn eigen reglementen kan vaststellen, want dat zou toch eigenlijk de schooldemocratie moeten zijn en daar zou een directie moeten zitten die dat gewoon doen. Dus bij deze de oproep aan de betreffende school om dat gewoon zelf te regelen, het lijkt me dat de politiek daar niet voor nodig is. Of zie ik dat verkeerd?

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg en dan ... Oh wacht, het woord is eerst aan de heer Wegter, want u heeft nog helemaal niet gereageerd. Dan mijnheer Van den Berg en dan echt de wethouder.

De heer Wegter: De opmerking van de heer Loeff vind ik zeer relevant. Als het inderdaad zo is dat de betrokken school er behoefte aan heeft om het reglement aan te passen en dat kan, dan heeft hij volkomen gelijk, dan is de motie overbodig. Maar misschien kan dat niet, maar dat weet ik niet. Ik zou het gewoon even willen weten, wat mevrouw Niekus hiervan zegt en met name ook wat de wethouder hier vindt. Dank u wel.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Waar ik eigenlijk nog op door wilde gaan: de wethouder die heeft net in nette bewoordingen aangegeven dat ze met de school een gesprek heeft. Volgens mij zei ze zelfs dat ze dit herkent, maar niet dat het zodanig is dat zij als wethouder het verzoek heeft gekregen. We zitten hier in een kaderstellende, controlerende rol. Als het nu zo gebracht wordt dat er een collega-raadslid benaderd is en dat nu dan op deze manier via een motie nu hier op tafel komt, ik zit niet in de coalitie, maar ik vind dan toch eigenlijk dat onze wethouder bijna schade wordt toegebracht, want eigenlijk als wij hier 'ja' tegen zeggen dan wordt er gesuggereerd dat mevrouw Van Hunnik gewoon niet op zitten letten. Dat gaat er bij mij niet in, zeker niet gelet op haar beantwoording, dus ik wil deze pijnlijke kwestie eigenlijk een beetje weg manoeuvreren, voorzitter, door of maar voor te stemmen of tegen te stemmen, maar niet hier al te diep op door, want dan wordt het wel heel politiek onaardig en onaangenaam.

De voorzitter: Volgens mij probeert mevrouw Niekus gewoon een actueel punt te agenderen wat gewoon hier ter bespreking voor mag liggen. Wie weet gaat mevrouw Van Hunnik alle puntjes bij elkaar vegen en er iets moois van maken. Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Voorzitter, ik verbaas me eerlijk gezegd over deze discussie. Er ligt een motie waarin gevraagd wordt niets anders, niet meer en niet minder, om in gesprek te gaan met scholen. Ik verbaas me eerlijk gezegd dat de wethouder zich daartegen verzet. Ik moet ook zeggen dat ik buitengewoon teleurgesteld ben door de reacties zoals ik van collega-raadsleden hoor. Waarom zouden we niet in gesprek gaan? Want dat zegt u in feite. Voorzitter, ik ben buitengewoon teleurgesteld.

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik, gaat uw gang.

Mevrouw Van Hunnik: Dank u wel, voorzitter. Naar mijn mening staat er iets meer in het dictum dan wat u nu zegt, want er staat in dat het gesprek moet gaan over het opnemen in het schoolreglement van periodieke controles op gevaarlijke voorwerpen. Dus ik meen dat die opmerking, het dictum, de bedoeling van de motie een andere is. Voor wat betreft het reglement: het vaststellen van het reglement is een kwestie van de scholen, dus daar gaan de scholen zelf over. Daar hebben wij niks over te zeggen, zo ver gaat het.

De heer De Bondt: Maar dat zegt de motie ook niet.

De voorzitter: Het woord is aan de heer De Bondt, bij interruptie.

De heer De Bondt: De motie zegt ook niet dat u erover gaat, die zegt alleen: wilt u met de scholen daarover in gesprek gaan? Volgens mij praat u wel eens met scholen en dan neemt u het toch mee? Ik sta uiterst verbaasd dat u niet zegt: nou, ik vind het eigenlijk wel sympathiek, ik neem hem over.

Mevrouw Van Hunnik: Dat zou ik kunnen doen als ik van mening ben en ook die signalen ook heb opgevangen, maar die heb ik gewoon niet opgevangen. Dus dan zie ik geen aanleiding om over dit onderwerp specifiek in gesprek te gaan. Uiteraard wel om een gesprek aan te gaan met de scholen, wat ik al doe. Ik heb wel naar aanleiding van deze motie een rondje gemaakt ook langs de ambtenaren om te kijken of zij nog signalen opgevangen hadden die ik niet heb opgevangen. Want juist de laatste tijd hebben wij uiteraard in deze fase heel veel contact met de scholen en dan hoor je nog wel veel meer dan je in de reguliere gesprekken meekrijgt. Maar ook zij hebben mij eigenlijk niet meegegeven dat er geen aanleiding is, daarnaast zit ik ook nog in het overleg met de politie. Ik heb onlangs een gebiedsnetwerk opgezet dat contacten heeft gelegd met de scholen, dus een heel netwerk in Laren juist in het preventieve voorveld, want daar hebben we het hierover, om daar een goed gevoel te houden met de gebeurtenissen en met het maatschappelijke veld, juist op het terrein van jeugd. Ik heb eerlijk gezegd echt geen aanleiding en ik vind het middel wat zou moeten worden ingezet nogal ver gaan. Ik vind het een repressief middel om controle te doen op kluisjes, terwijl het gaat over preventie. Dus ik zou eerder zeggen: als wij aan preventie willen denken in een sfeer van de jeugd dan moeten wij werken aan toekomstplannen, dan moeten wij werken aan geborgenheid, dan moeten we werken met elkaar in gemeenschapszin, dat kinderen zich veilig kunnen voelen. Dat doen wij in het dorp in hoge mate door ons eigen jeugdwerk, door onze jeugdwerker op straat. Ik vind eerlijk gezegd dat het gewoon een te grof vergaand middel is. Maar dat ik in gesprek ga met scholen en dat daar ook zaken als veiligheid en sfeer op school worden besproken, uiteraard, daar heb ik het over. Maar ik heb geen aanleiding gehad om te praten over dit soort vergaande maatregelen en zeker niet over de inhoud van een reglement, aangezien dat een kwestie is van de scholen.

De heer De Bondt: Voorzitter, de wethouder doet het voorkomen alsof deze motie vraagt: leg het aan de schoolbesturen op. Maar dat staat er niet. Er staat alleen: wilt u met de schoolbesturen daarover in overleg treden? Meer niet.

Mevrouw Van Hunnik: Maar dat doe ik ook.

De heer De Bondt: In feite zegt u nu: dat heb ik al gedaan. Wat is er dan nog tegen de motie?

De voorzitter: Mevrouw Van Hunnik, een laatste reactie en daarna ga ik aan de indieners vragen of ze de motie willen handhaven. Mevrouw Van Hunnik.

Mevrouw Van Hunnik: Volgens mij heb ik eigenlijk alles al gezegd. Ik vind hem niet iets toevoegen aan wat ik al doe, dus vandaar dat ik zeg: ik raad hem af.

De voorzitter: Mevrouw Niekus, u bent de indiener van de motie.

Mevrouw Niekus: Ik vind het heel jammer dat de wethouder inderdaad zo reageert, want de veiligheid van kinderen op scholen staat voor, nummer één. Ik trek de motie terug, want ik vind dat we dit onderwerp nu besproken hebben en ik denk ook dat er inderdaad in de krant waarschijnlijk iets zal komen te staan over veiligheid met scholen. Ik hoop ook dat de krant het goed oppakt zodat men weet dat wij als politiek de scholen ondersteunen in elke stap die zij zetten. Ook met het schoolreglement. Dus ik trek hem nu terug, want we hebben het onderwerp uiteraard goed behandeld en ik denk dat de inwoners weten waar we het over hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Helder. De motie is ingetrokken. Dan kom ik bij een volgende motie, dat is de motie van de VVD inzake ANPR-camera's. Het woord is aan de indiener en dat, ik zie dat de heer De Bondt aanstalten maakt.

De heer De Bondt: Voorzitter, deze motie lijkt mij glashelder en behoeft geen toelichting. Dank u wel.

De voorzitter: Dank. Er is nog een partij die als indiener staat bij de motie, maar ik zie ook de heer Van den Berg zwaaien, letterlijk. Dus mijnheer Van den Berg, gaat uw gang.

De heer Van den Berg: Het zijn grote afstanden hier in Eemnes, een wijde ... De heer De Bondt die heeft de motie kort en bondig voorgelegd, maar ik begrijp dat er nog een indiener is. Ik heb alleen een vraag en dat is meer eigenlijk misschien aan u, ook als hoofd of deelnemer van de Driehoek. Ik zit nog met een technische vraag eromheen, want ik heb toch altijd begrepen in de afgelopen jaren dat die camera's die wij hebben maar ten dele of helemaal niet gebruikt mogen worden om opsporingsonderzoeken te faciliteren. Dat is eigenlijk – zonder de motie verder te kort te doen – dat we, ook dit is een sympathiek verhaal, maar kan het überhaupt? Ik heb altijd begrepen dat het helemaal niet kan en mag, maar dat we het vooral gebruiken, dat het een uitstraling heeft dat we in ieder geval iets doen. Dus daar zou ik graag een antwoord op willen hebben. Niet zozeer van de indiener, maar meer van hoe het wettelijk echt zit.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, gaat uw gang.

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, voorzitter. Ik zou eigenlijk van de voorzitter inderdaad willen weten of dat de, wij hebben toch drie van die flexibele camera's? Al een hele tijd, al een aantal jaren, die overal ingezet worden. Wat kunnen zij niet wat deze camera's waar om gevraagd wordt wel kunnen?

De voorzitter: Ik kan niet in het ... Oh, mijnheer Wegter, gaat uw gang.

De heer Wegter: Ik vind het jammer dat de indiener niet ietsjes meer even wilde toelichten, met name ook heb ik een vermoeden dat dit mede is ingegeven, geïnspireerd moet ik zeggen naar aanleiding van de gebeurtenissen bij het Singer. Ik meen kort daarna ook in de krant gezien te hebben dat de fractievoorzitter van de VVD zich zorgen maakt, terecht zorgen maakt, over de veiligheid en in dat verband een suggestie doet over camera's. Evenals vorige spreker heb ik toen de vraag gesteld aan de betrokkenen: maar we hebben toch camera's gehad? Daar hebben we in het verleden ik geloof € 50.000 voor beschikbaar gesteld, een jaar of 5, 6 geleden, meen ik me te herinneren. Als mijn informatie juist is werd toen als antwoord gegeven: die camera's waren er wel zo, maar die doen er niks meer mee. De ANPR-camera is misschien iets nieuws in vergelijking met wat we vroeger hadden, maar ik heb twee vragen. Is er enige aanleiding of heeft de politie al informeel aangegeven dat ze het zeer op prijs zouden stellen als hier nader onderzoek gedaan zal worden? Twee: heeft de indiener enig idee wat dat in financiële zin zou moeten kosten? Wetende dat het gaat om een intergemeentelijke aanpak, dat begrijp ik. Het is niet alleen voor Laren bedoeld, maar het is met een aantal gemeenten samen. Dat maakt het wellicht financieel iets interessanter, maar misschien kan hij wat nadere toelichting geven: wat gaat het allemaal kosten en in hoeverre heeft hij aanwijzingen van de zijde van de politie, dat met name ook naar aanleiding van Singer, dat dit een zeer gekoesterde wens is van de zijde van de politie? Dank u wel.

De voorzitter: Misschien helpt het als ik als portefeuillehouder kort reageer op de motie, want dan kan ik u even bijpraten. Het is goed om te weten dat de ambtelijke organisatie deze week een contract ondertekent met een uitvoerder die voor ons als gemeente het cameratoezicht komend jaar gaat organiseren. Voor mijn komst, al een tijdje voor mijn komst, er hangen inderdaad camera's in Laren, maar die zijn een tijdje voor mijn komst uitgeschakeld. In het najaar kregen we te maken met een opleving van het aantal auto-inbraken. Wij hebben, u heeft in de begroting budget vrijgemaakt en ook ambitie uitgesproken om iets te doen met cameratoezicht. In overleg met de politie zijn we gekomen tot het

inzetten van deze budgetten voor mobiele camera's, inzet van mobiele camera's in Laren, zodat wij de politie kunnen bijstaan bij het versterken van de opsporing van criminelen betrokken bij auto-inbraken en autodiefstal. U moet dat zien dat wij dan met mobiele camera's wijken kunnen dichtzetten waar op dat moment veel inbraken plaatsvinden en met de mobiele camera ook kunnen wisselen per wijk. De inzet van de camera's zal ook geheel en al in afstemming met de politie plaatsvinden, dus je moet het alleen maar doen als het zin heeft. Dat wordt uitgevoerd door de BEL, maar uitsluitend voor Laren, omdat wij die ambitie ook zo hebben uitgesproken. Wat ik eigenlijk wil doen – want ik zie eigenlijk de motie namens het college eigenlijk als een soort ondersteuning van het staand beleid – maar wat ik het liefste zou doen, want het is een serieus onderwerp, is u een raadsinformatiebrief sturen waarin wij wat uitgebreider ingaan op de wijze waarop we dit willen doen in samenwerking met de politie. Misschien is het goed om het onderwerp dan een keer te agenderen voor de commissie om wat dieper op het veiligheidsdossier en onderwerp in te gaan. Dan is het even aan de indiener om te overwegen wat er met de motie moet gebeuren, maar ik zie de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Ik vind het verrassend dat een motie dit nieuws tot ons brengt. Maar ik hoop dat de indiener inderdaad de motie terugtrekt dan.

De voorzitter: Zoals wij het nu doen is het eigenlijk uitvoering van staand beleid conform de kaders die u eerder zo hebt vastgesteld, maar ik praat u er graag over bij. Mijnheer De Bondt.

De heer De Bondt: Voorzitter, misschien had ik inderdaad iets meer ter inleiding moeten zeggen. Ik had ook het oog op de klok. Het gaat natuurlijk, ik had ook eerlijk gezegd in deze vergadering niet echt hardop willen zeggen dat de huidige camera's qua functioneren te wensen overlaat.

De voorzitter: Dat was bekend.

De heer De Bondt: Ja, maar om dat in een openbare raadsvergadering, daar heb ik wat moeite mee. Het gaat om camera's die onder andere ook kentekens registreren, waar je achteraf, wanneer incidenten hebben plaatsgevonden met name ook de controle daarop uitoefenen. En wat heel aardig is: het is ook in de gemeenteraden van Eemnes en Blaricum aan de orde geweest en voor zover ik weet hebben zij ingestemd met soortgelijke aanpak. Dat maakt het in BEL-verband weer wat makkelijker ook als wij dat ook aangeven.

De voorzitter: De heer Wegter.

De heer Wegter: Ik wil de heer De Bondt vragen naar aanleiding van de interventie van de voorzitter, die verantwoordelijk is voor de veiligheid en die aangeeft dat hij op korte termijn met een informatiebrief komt over de stand van zaken van het camerabeleid in Laren en mogelijk in de BEL, als we dat nou eerst even bekijken. Het hoeft helemaal niet in strijd te zijn met wat u nu zegt. Maar ik zou graag, om een goed oordeel te kunnen vellen, graag eerst even die brief hebben van de zijde van de voorzitter en dan zou ik graag uw motie daarnaast leggen. Als het enigszins kan steun ik die graag, want ik ben evenzeer als u zeer bezorgd over de veiligheid in Laren. Dank u wel.

De heer De Bondt: Ik zie dat mijn mede-indiener instemmend knikt op de woorden van de heer Wegter. Met andere woorden, voorzitter: ik trek de motie in.

De heer Loeff: Waarbij misschien nog de toevoeging ...

De voorzitter: Nee, u neemt allemaal de orde over, ik ben ... Mijnheer Loeff, aan u is het woord.

De heer Loeff: Waarbij ik nog een toevoeging wilde maken: dank u, voorzitter, voor de informatie die wat dat betreft ook ons al iets meer inzicht geeft waar het college mee bezig is en wat we kunnen verwachten. Dus we zien zeer uit naar de brief en het bijpraatmoment.

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Dat u dan in die nieuwsbrief of in die informatieronde meeneemt in hoeverre de informatie daarmee verkregen dan ook daadwerkelijk gebruikt mag worden, want daar ben ik ergens in de afgelopen jaren blijven hangen, dat dat soms niet kon.

De voorzitter: Ja, helder. Nemen we mee. We hebben natuurlijk eigenlijk eind vorig jaar ook al een goed bijpraatmoment gehad met de politie over de staat van de openbare veiligheid in het dorp. Misschien moeten we het cameratoezicht dan ook, veiligheid in de breedte met cameratoezicht een keertje agenderen. Ik heb als voorzitter eigenlijk stiekem allereerst de behoefte om over de inhoud wat met u te gaan bespreken.

9. Sluiting

De voorzitter: Volgens mij kunnen we dit agendapunt dan zo verder afdoen en kom ik bij de sluiting van de vergadering. Voordat ik tot sluiting overga, wij hebben een aantal ingewikkelde weken achter de rug in het kader van de coronacrisis. Dat was niet alleen voor u heel ingewikkeld, in het kader van het vergaderen, we hebben elkaar lang niet gesproken. We hebben u geprobeerd goed op de hoogte te houden en wij hebben op allerlei verschillende manieren elkaar ook bijgepraat, een wekelijks bijpraatmoment met de fractievoorzitters over corona. We hebben twee digitale commissies gehad. Maar het is vooral voor een heel dorp en een hele samenleving zwaar om door deze periode te komen, ik weet zeker dat we daar allemaal op verschillende plekken bij stilstaan, maar het is goed om het hier nog even te benadrukken. Corona heeft ook behoorlijk roet in het eten gegooid met betrekking tot het stilstaan bij de festiviteiten van de afgelopen periode, maar ik hecht er toch wel aan om als uw voorzitter namens u mijn waardering uit te spreken voor de verschillende initiatieven in het dorp die toch op een ontzettende mooie of waardige en zelfs levendige wijze stil hebben gestaan bij Koningsdag, Dodenherdenking, 75 jaar bevrijding, er is een mooi boek verschenen, er zijn interviews gegeven. Er heeft een besloten herdenking plaatsgevonden die mensen thuis konden volgen, op verschillende manieren zijn bewoners van verzorgingstehuizen ook in het zonnetje gezet, mede ook tijdens Koningsdag en ik wilde eigenlijk alle initiatieven en alle vrijwilligers namens u op deze plek ook bedanken en waardering uitspreken. Dan sluit ik hierbij de vergadering en wens ik u allen een spoedige tocht huiswaarts, er is geen borrel.